

Epistole prime ad Corinthios

Reuerendissimi in christo patris et dñi/dñi Augustini rē. Cardinalis Postilla sup epistolā pauli ad Corinthios secundā Incipit. Expo. Ca. I.

Paulus apłs rē. In pcedēti epłā aspere redarguerat eos et maxime q nō vitabāt illū publicū fornicatōrē: et ppter hoc quidā se cor repperunt: alij incorreci manebāt. Propter virosq aut scribit hāc secundā epłam: vt cor rectos ad maiora puocet: et incorrectos cor rigat. Cōmēdat aut apłs se per totā epłam / vt oñdat quāvis amor et honor debe-

atur pēlato q circa subditos tāta sollicitudine laborat. Diuidit autē hęc epłā in tot ptes q̄t habet capitula. s. in tredecim. In pmo caplo se cōmēdat a patiētia tribulationū et veritate sermonū. In secūdo a pietate relaxatiōnū et fructu p̄dicatiōnū. In t̄tio a scrip tura quā sc̄p̄ sit i cor / dñi et ab ea quā itel lexit in libris. In q̄rta a mūdicia a fide et spe et charitate. In q̄nto a desiderio pa tris. In sexto ab ope ribus p̄is et affectu p̄mo erga subditos. In septimo ab exē plis p̄stis innocen tię et gaudiō de alie no p̄fectu audito. In octauo de cura pauperū et elemosy narū largitiōe. In nono ab eisde. In de cimo a militā christi ana et cōpatiōe sul ad alios. In vndeci mo a gratuitate p̄di cationis euangelij et gl̄ia parentū et gau diō tribulationum et pseudo. In duodeci mo a secretorū reuelatiōe. In tertiodecimo a celo aīarū et au crotitate p̄latiōis. Hoc igit speculū p̄latoy p̄mū caplm di uidit in q̄tuor partes. In p̄ma post salutē gr̄as agit deo de p̄solatiōib⁹ datis sibi et parti laudabili corinthiōy. In secun da cōmemorat mala q̄ in asia prulit et q̄liter ereptus fuerit mī raculo: ibi: Nō em̄ volumus vos. Hic dñs hō dimittit timotheo narrandā: qui detulit corinthiis hāc epłam. In ter tia ponit cās liberatiōis et sup̄ p̄scie sinceritatē: ibi: Nā glō ria n̄ra hęc est. In q̄rta excusat se docēs q̄re mutauit po sitū et p̄missiōē veniēdi corinthi: ibi: Et hac confidētia volui. Dicit q̄: a Paul⁹. Noie modicitatis vti ad rep mēdā arrogantia pseudo p̄dicatōrū q̄ tam magnos se lacta bant. b Apłs iesu christi. Noie dignitatis vti p̄t quos dam q̄ eū contēnebant. Sed q̄re nō scribit se saulū: sicut pe tr⁹ scribit se simonē petrū: Q̄ p̄secutio christi maculauerat il lud nomē. Itē q̄re nō p̄ponit sibi ecclēsiā in salutatiōe: Quia p̄latus erat illius. Itē quare nō dicit se seruū christi: sicut Ro ma. j. a. Aug⁹. Ne dñi seruū hūmilitas regēdi frāgaf aucto ritas. c Per voluntatē dei: nō p̄tra sicut pseudo: Gal. j. a. idē. d. Timothe⁹ ep̄s eoy erat q̄ secū venerat: vt ei aucto ritatē. s. sup̄ eos cōferret: et verū vt sciant q̄ non latet eū ipsoy

Incipit plogus in secun dā epłam ad Corinthios.

In secūda ad corinthios i epłā q̄si in parte superio ri post tribulationū suay relationes reddit causas q̄re ad eos secūdo nō ierit: qm̄ n̄ leui mutatione p̄siliij fecisse se asserit: s; ne aduētū suo tristi ciā incurreret / cum i peccato pmanere discipulos repisset. Deinde post agnitos fructus penitētię recōciliat eū ecclē: quē in p̄ma ppter fornicatiō nē a p̄sortio sanctorū iusserat amoueri. Tertio p̄tra pseudo apłos officij sui dignitatē tue tur: et noui testamēti mīstros tāto anteire gr̄a ostendit: quā to euāgelij est lege p̄stātus. Immozat etiam in causa illa plurimū quā breuiter in p̄ma cōtigerat: vt p̄mptu ac libēti animo necessaria p̄stis vite nō habētib⁹ largiant: et vtilita te spūalis cōmercij cōmutent p̄ntia cū futuris atq̄ abūdā tia sua sāctorū inopiā supple ant: vt vicissim eorum inopia sanctorū abūdātia suppleat.

incorrecio: q̄ timothe⁹ totū ei dixit. d Sanctis. i. p bap tismū sanctificatis. e. S̄ra. Hoc scribit timothe⁹ et paul⁹.

Paulus rē. Cōristati. j. vñ. c. Deceptionē p̄dicatiōis: id est p aquā multos decipiebāt. Sed multis modis cōmen dans. Videt in hoc peccasse: q̄ cōmēdat se. Argumētū Job xxxj. c. Si oscular⁹ sū manū meā. Greg⁹. Auctoris sui gr̄atā negare cōuincit q̄ sibi attribuit qd opat. Solo. Hoc intelli gi tur de cōmēdatiōe sui: q̄ est arrogātia: sed hic ex humilitate. Aut pōt quis se cōmēdare et meritorie q̄ hoc facit vt repellat malos: et x̄bo dei qd p̄dicat auctem tribuat. Vñ sup illō Job.

In fine repetit qd super⁹ cō tra pseudo apłos egerat: et ia ctationem eoy p̄dicatiōesq̄ de se gloriosas vel collata an tiq̄tate generis vel catalogo iniuriarū ac periculoy suoy euacuat: dicitq̄ eos oparios subdolos q̄ ad imitationē sa thanę transfigurent in apłos christi: sub p̄dicatiōis spe lu cra pecuniaria queq̄ sectan tes. Incipit argumentū.

Ost actā a corinthiis pē nutentiā p̄solatoriā scri bit eis epłam apłs a troa de per titū et collaudās eos hortat ad meliora: p̄tristatos quidē eos sed emēdatos ostē dens. Explicat argumentū.

Incipit epistola Pauli ad Corinthios secundā. Ca. I

Paulus apo stolus iesu christi p voluntatē dei: et timotheus frater ecclē dei q̄ est co rinthi cū oibus sanctis q̄ sunt in vniuersa achāia: S̄ra vob et pax a deo p̄re n̄ro et dñio le

ti rē. et ita electus est et doctus a christo. Sed p̄tra videt q̄ et am ab apłis: p illud Gal. ij. b. Dexteras dedit mibi et barna be societatis. Solo. Apłi elegerunt eū in ministeriū apłatū: sed q̄ dederunt dexteras non sūt nisi q̄ consenserunt in electi onem qua elegerat eum dñs: s; qd dicitur Act. xij. a. Se gregate mibi paulū rē. Et post sequit. Et imponentes ei ma nus: et hoc est: nō sic eum in apłatū eligētes: sed p hoc electio nē spūsancti de eo se cōsentire oñdentes. Scilicet p̄sbyteris: Vñ vbi nos habemus. A sanctis oibus rē. alia littera habet A sacerdotib⁹. Idicō. Verba sacerdotū aut sacra aut sacrile ga sunt. Renatis. Job. ij. a. Pax. i. remissio p̄ccatū. Rectus ordo: iuxta illud Esa. lvij. d. Non est pax impijs: dicit dñs. Et. xlvij. d. Et Job. xlv. d. Feruere faciet q̄si ollā pfundū maris. A deo patre n̄ro. Hic querit. Et i patre aut sumit relati ue aut essentialiter. Si relatiue: falso addit n̄ro: non em̄ habet nisi vnicū filiū ad quē relatiue dicat: si essenti aliter sic non fa cit numerū cū li dñio iesu christo: et ita incōgrue interuenit ibi copulatio. Solo. Ibi sit copulatio dictionū rōne oñōnū: est sensus: a deo p̄re n̄ro q̄ est p̄ noster: et iterū gr̄a et pax sit vob a dñio iesu christo. Sine q̄ pater nihil dat: q̄ indiuisa sūt opa trinitatē. Primū p̄fectis: q̄ est p̄pe pati p christo. Ducens et laudi. i. repurgans

et laudi. i. repurgans

Benedictus. Incipit a gratia actione: ponēs se in exem-
plū quibuscūq; pfectis inter eos vt p solent in tribulationib; q̄s
fuerat passi p christo: **Benedict** i mēbris suis. **Uñ** Blo. Ex
altaris in suis in quib; p agnitionē t ipsoz pfectū dē exaltari.
Benedict etiā i se a suis. **Lob. xij. b.** **Benedicite** deum celi t co-
ra oib; viuētib; tē.

Pater miseri-
cordiarum. **Pā.**
Quo misere p fili-
os tē. **Mora** Blo.
Pater misericordiarum. i.
pater dās nob veniā
pccōz t dās opa et i
tribulationē p̄fariā.

Con solatio
nis. i. pfecte: q̄ n̄ mī
nus ē tribulatione so-
lariū. **Alibi:** Clama-
uerit ad dñm cū tri-
bulatē tē. **et** **Prel**

sura. **Joh. xvi. g.**
In mōdo p̄fura hēbit tē. **et** **Al** possim t ipi solari:
p experimentū solationis quā habetis in tribulationib; ve-

Per exhortationē. i. p ipam solationē in tribu-
lationib; q̄ nō vt auferat a nob tribulationē: s; vt animemur
ad sustinēdū grauiores: **g.** **Qua** exhortamur vos et ali-

os. **Uñ. iij. Reg. xij. b.** **Uñ. iij. Reg. xij. b.** **Uñ. iij. Reg. xij. b.**
ge t comedē: gradis em tibi restat via. q. d. sic te volo solari
a labore nō vt ab eo cesses: sed vt ampli labores tē. **Qm** be-

ne dico q̄ alios solari possumus in tribulationibus suis. **b**
Qm sicut abundat passiones christi q̄s p christo pa-
timur: vel q̄s sustinem; ad imitationē ei.

Abundat cōso-
lationē. **Juxta** illud **Pā.** **Scdm** multitudinē dolor meo
rum. **et** **Blo.** Abundat consolatio nostra: vel cum hic libera-

mur: vel pietatē paternā in flagellis intelligim;: **g.** vbi nulla pas-
sio: nulla cōsolatio erit. **Col. j. d.** **Baudeo** in passionib; p vo-

bis tē. **Pbl. ij. c.** **Esti** emulor supra sacrificiū t obsequiū fi-
dei vestre gaudeo t gratulor. **j. xij. c.** **Ego** libentissime impē-

dā tē. **k.** **Sive** aut tribulamur. **Bras** agit q̄ dñs cōso-
latus est cū in tribulationib; suis. **Sed** diceret aliq; q̄re pmit-
tite de tribulatiōe q̄re consolatiōe: **Ad** vtrūq; respōdet p or-

dinē. **Sive** aut tribulamur p vestra exhortationē
vt exēplo nri puocemini ad sustinēdū tribulationes: qd si
gnificatū est. **j.** **Dachab. vj. d.** vbi dē: q̄ demetrii ostēdit ele-

phantis sanguinē vug: **Et** vna spiritualis inebriauit ecclesiam
dei p sanguinē martyriū t eoz tribulationes. **Per** vā que in
principio fructus albos habet: deinde rubeos: ad vltimū ni-

gros: intelligunt sancti albi per innocentia: rubet p charitatis
seruorē: nigri p martyriū sustinentia. **j.** **Thessa. iij. a.** **Disim**
timorē fratē nostrū t ministrū in euāgelio christi tē. vt ne

mo moueat in tribulationibus istis: ipsi em scitis tē. **l.** **Et**
salute quā habetis: si firmiter tenetis fidē in tribulationi-
bus. **m.** **Sive** solamur p vestra solatione: q̄ pla-

torū leticia est solatio subditōz: t mellicia platorū desolatio
subditōz. **Diere. xxi. c.** **et** **Dachab. ij. c.** **Rachel** plorat filios
suos: nolēs cōsolari: q̄ nō sunt. i. q̄ a vero esse separati sunt.

Pro vestra solatione. i. sicut spes p̄mij solat nos:
t ita vos idē spernetis. **n.** **Pro** vestra exhortatione. i.
Mora ordinē: p̄us est tribulatiō: secūdu solari: tertiu exhorta-

ri. **Primum** est cōtra voluptuosos: secūdu p̄tra accidiosos:
tertium cōtra imperiosos qui videbant sibi magni. **Primum**
est sustinentia tribulationis: postea letificatio consolationis:

tūc demū auctoritas exhortationis. **Eccl. xxxij. b.** **Qui** nō
est tēptatus tē. **o.** **Quē** operatur: quē salus vel exhorta-
tio. **n.** **Dachab. xv. d.** **Exhortari** sermonib; iudē bonis val-
de: de quibus extolli posset imperus: t animi iuuentū confor-

rati statuerunt dimicare t configere tē. **p.** **Patimur** vt
spes nostra. **Lato** spes in deum solidior surgit: quāto quis
grauiora pro eo prulit. **Roma. v. a.** **Tribulatio** patientiam
opat: patientia sōspē: spes aut nō pfundit. **q.** **Pro** vob; ad
vilitatē vestrā: **Et** b q̄ sum? **r.** **Sciēs** qm sicut socij

passionū estis: in p̄nti qd cito trāsit. **s.** **Erītis** in futuro
sine fine. **j. iij. d.** **Id** em qd i p̄nti est momētaneū t leue tribu-
lationis nostrē: supra modū in sublimitate eternū gl̄ie pōd;
operat in nobis. **j.** **Timoth. iij. b.** **Fidelis** sermo: nam et si cō-
mortui sum; et cōluem; tē. **Ro. vj. a.** **Si** cōplārti sum; tē

t. **Ad** em. **Posset**
q̄s dicere: non est qd
dicis nisi lacrima: nō
pateris qd dicis: p
pter hoc determinat
eis locū in q̄ passus ē
dicens: **Ad** enim
tē. **d.** **tribulatiōe**
Act. xij. c. **Jacobi.**
v. b. **Exemplum** ac-
cipite fratres exitus
mali et longanimita-
tis: laboris et pati-
entie p̄betas q̄ locu-
ti sūt in nomine dñi.

Facta i nō
laudē. **i.** **reputas** p laude. **Uñ** **Deb. xij. c.** **Fide** moyses grā-
dis facit tē. **Pā.** **Elegi** abiect; eē tē. **Act. v. g.** **Uñ** **apli.** **Ex**
altar; i suis. **Uñ** **Pā.** **Accedat** hō ad cor altū: dicē **Blo.** **Licet**
de; nō in se i corde tñ hois grādesit. **Luc. ij. g.** **Jesus** p̄ficie-
bat etate t sapia apud deū t hoies. **Per** qd ipse etiā ē nob; li-
p; nō sumit cēntialit; s; materialit;: q̄ ch̄rist; meruit nob; grāz:

q̄ habita; facti sum; filij tot; trinitat;. **P̄ne** dans nob veniā
pccōz nō ipune: q̄ m̄ oīno dimittit pccm filio s; nō sic p̄. **q.**
d. **Ita** dimittit nob pccā: q̄ i p̄nti punit nos. **Deb. xij. c.** **Quis**
ē fili; quē nō corripit p̄. **q. d.** **Null.** **Et** **Pā.** **Nō** misereat; oī-
bus q̄ opant iniquitatē. **q. d.** **Nō** ita dimittas vt oīno eos nō pu-

nias: q̄ nō expedit eis. **Nō** ē min; tribulatione solatiū: qd ē
qd dicit cū quantulacūq; solatiū sit gratia malus q̄ talibus
tribulatiōe t tēptatione: sic q̄ nulla videt hęc cōpatio: q̄ intel-
ligendū est in genere. i. si magna est tribulatio magna est cōso-

latio: t ē sensus: q̄ quantulacūq; grā vel charitate pōt hō resi-
stere quātēcūq; tribulatiōi et tēptationi. **Ideo** em dē solatiū
nō min; tribulatiōe: q̄ pōt resistere vel expellere eā omnino.

Alē t corporis et se t amicorū. **In** oīni p̄mptiōe. i. in qua-
libet. **Sic** **Leuit. xviij. d.** **Cū** oīni pecore nō colbis. i. cū q̄li-
bet. **Quē** exhortat ad grauiores **Sicut** em mater qm abstergit
oculos filij sui sc̄tis puocat ad maiores lachrymas: ita dñs
sc̄tis suis in p̄nti asq̄ abstergit oīno lachrymā tē. **p.** **cōsolati-**

ones q̄s dat i tribulatiōib; si amouet eas oīno: s; ad maiores
sustinēdas p hoc puocat: **Et** sup illud **Joh. xx. d.** **Quē** q̄ris:
qd ploras. **Blo.** **Interrogat** vt vis doloris augeat. **Sum** eoz
locus. **j.** **Timoth. iij. c.** **Dēs** q̄ pie volūt viuere in christo iesu
tē. **Flagellat.** **Deb. xij. b.** **Si** ē disciplinā est tē. **Jbi** **Aug.**

Qui except; ē a passiōe flagellorū except; est a numero filiorū.
Prover. iij. b. **Quē** diligit dñs corripit. **Vel** virtute patie
hoc videt q̄ pus habet q̄s grām q̄ patriam t ita nō est verū
q̄ q̄ habet vñā h; oēs: s; patria nō sumit hic p̄tute patie
s; p̄vū ei: qm nō habet oēs q̄ habet patientiā. **Qua** speram;

nos passuros. i. firmit expectam;. **Eq̄** gl̄ia labori nro tribuet;
q̄ eq̄ aplis p̄miabunt. **Sol. li. eq̄** nō dicit eq̄litate i quantitate:
s; in similitudine: iuxta illud sup. **j.** **Lor. xv.** **In** dispari claritate
par gaudiū. i. p̄sile: vel eq̄. i. eq̄: t dicit eq̄litate in p̄portione nō
in quantitate. **q. d.** **Ita** retribuet paruis p̄mū suū sic aplis suis:

sicut de duob; oparijs vñ cōducit p duob; denarijs: alter p
vno eq̄ debet illi vñ denari; sicut alteri duo. **In** asia. **Contra**
Act. xvj. a. **Terati** sunt a spūscō loqui p̄bū in asia. **Solo.**
Primo p̄hibiti fuerāt postea p̄dicauerūt. **Sup** p̄tute hūanā:
id est vltra q̄ posset hō pati naturalit non adiut; grā. **Uñ** de-
sperarent de p̄nti vita: nō intelligit de desperatiōe q̄ est pccm
sed de naturali differentia. **Sile** **Joh. viij. c.** **Suspendium** ele-
git anima mea et mortem ossa mea: desperauit neq̄quā vltra
vitiā. **Suscitat** mortuos. **Joh. v. c.** **Pat** suscitauit mortuos tē.

Cui miraculo. **Argumentū** q̄ resurrectio erit miraculosa: suis
necessitate p̄ntis. **Uñ** **Pā.** **Aditior** in oportunitatib; in tribu-
latione. **Alibi.** **Inuocauit** dominū tē. **Eccl. xxxv. d.** **Speciosa**

lacione. **Alibi.** **Inuocauit** dominū tē. **Eccl. xxxv. d.** **Speciosa**

lacione. **Alibi.** **Inuocauit** dominū tē. **Eccl. xxxv. d.** **Speciosa**

lacione. **Alibi.** **Inuocauit** dominū tē. **Eccl. xxxv. d.** **Speciosa**

lacione. **Alibi.** **Inuocauit** dominū tē. **Eccl. xxxv. d.** **Speciosa**

lacione. **Alibi.** **Inuocauit** dominū tē. **Eccl. xxxv. d.** **Speciosa**

lacione. **Alibi.** **Inuocauit** dominū tē. **Eccl. xxxv. d.** **Speciosa**

lacione. **Alibi.** **Inuocauit** dominū tē. **Eccl. xxxv. d.** **Speciosa**

B

Expositio
Blo.
Ps. 83.
Ps. 63.

Ps. 58.

Ps. 9.
Ps. 17.

Epistole secunde ad Corinthios

Facta non tñ dicta vel suggesta. **Asia** regio est: q̄s grece. **c** **Gravati** sum. Eccl. xxi. d. Prudens gravabitur melia dei. i. nō sua: q̄z Proverb. xij. c. Nō prestabit iustū quicquid acciderit ei. **d** **Supra modū** et supra virtutē. **e** **Contra**. j. Cor. x. c. Fidelis de q̄ nō patiet vos tēptari sup il lud qd̄ potestis. **f** **re**

ps. 25. **P̄s.** Proba me de repta me. **ibi** **blo.** **P̄s.** vires meas cōspice: et tunc vt ferre valeo tēptari p̄mitte. **Solo.** **Supra modū** / p̄cedentius tribulationū. **e** **Et** virtutē. i. multū. **Et** ē gen^o pabolę: Porro plusq̄ portare possum.

C **ut** tederet nos etiam viuere: sicut et Job. x. a. **Tederet** aiam meā et. **Barcl.** xij. d. **Ep̄it** pauere ielus et tederet: et hoc naturaliter: volēs se liberari ab h̄mōi tribulationibus. **Alibi** dicit apls: **Vbi** viuere ch̄st^{us} est et mori lucrum. **g** **Nūsum** mortis: q̄si certi sum^{us} de morte p̄p̄t nīmā afflictionē. **h** **In nobis** p̄s: q̄ natura n̄a q̄si deficiēs mor tē nobis p̄mittebat. **h** **Et** nō sumus fidētes in nob. **Propter** hoc p̄misit vos de tēptari. **Barcl.** xij. a. **Daledi** ctus hō q̄ p̄didit in boie. **k** **In deo**. **Barcl.** xij. d. **Dñe** fortitudo mea et robur et refrigeriū in die tribulationis. **Barcl.** xij. b. **Fideli** ctus vir q̄ cōfidit in dño et erit dñs fiducia eius. **l** **Eripuit** et eruit. **blo.** **P̄s.** **Presidia** sua suis nō negat i neces sitate positus. **ps. 90.** **Et** ip̄o sum in tribulatione et. **Barcl.** xij. a. **Et** trāseris p̄ aquas tecū ero et. **m** **In orōne**. i. p̄ orōne factā. **p** **nob**: **Et** ad h̄ vt vos eripiet nō dignat apls men dicare orōnes alior. **Ro. xv. g.** **Obsecro** vos fr̄es p̄ dñm n̄m ielū ch̄stū et p̄ charitatē sc̄t̄is p̄s: vt adiuuetis me i orōnib^{us} et. **Col. iij. a.** **Orātes** siml^{iter} p̄ nob vt de^o aplat nobis ostiū ser monis ad loquēdū mysteriū ch̄stī. **Barcl.** xij. c. **Da** mihi fiduciā rex deor^{um} vniuersę dñe p̄t̄is: tribue sermonē cōposi tū in ore meo in p̄spectu leonis: et trāser cor illi^{us} in odiū hostis n̄ri: vt i ipe pereat et ceteri q̄ ei p̄sentit. **n** **Et** ex multar^{um} psonis facierū: **Tripl̄** legi^t h̄. **Primo** de facie nature: se cūdo de facie gr̄e: tertio fm̄ q̄ ibi est alia l̄ra. **De** facie nature sic: et appellat multas facies multas p̄ditiones nature. **n** **Et** gr̄e agant^{ur}: p̄ n̄a liberatione: per multos ei^{us} donatio nis. i. q̄ habēt idē donū gr̄e et fidel^{is} q̄ in nob est p̄ p̄dicationē n̄am post liberationē a tribulationib^{us} nostris: hoc ē: **p** **Ex** psonis multarū facierū. i. p̄ditionē nature: q̄ mlti patres et multi senes et decrepiti p̄ nos pueri gr̄as agēt. **p** **n̄a libera** tione. **Vel** de facie gr̄e. **Sicut** em̄ hoies diuersificānt natura liter fm̄ facies: ita simpl^{iter} fm̄ diuersitatem gr̄arū quarū vsus magis habēt: et hoc est: **Ex** psonis. i. p̄sonas. **o** **Abul** tarū facierū. i. in quib^{us} relucēt multa dona gr̄arū: q̄si qdā facies sp̄iales. **Et** fm̄ alia l̄ram. **In** multarū psonarū fa cie. i. corā mlti gr̄e agant^{ur} et. **Alia** n̄ murat. **Facies**. **Ecce** h̄. j. b. **Facies** et p̄nas p̄ quatuor partes habebāt. **Prim^{us}** h̄z facie leonis seueri: alius facie hois: al^{ius} facie bouis. i. acti^{us}: al^{ius} fa cie adq̄. i. p̄replati^{us}: quim^{us} quē nō vidit: habet facie simi^{us}. i. hypocrita **Barth.** vij. a. **Molite** fieri sicut hypocrite: extermināt em̄ facies suas. **Sextus** habet facie p̄nitētis. **Job. xvi. c.** **Facies** mea intumuit a fletu. **ps. 81.** **Quē** iudicatis iniquitatē et facies p̄torū sumitis. **q** **Quē** in nobis ē: nō p̄tecta: s̄z custodita. **iij.** **Timoth.** j. b. **Admoneo** te vt resuscites gr̄am dei q̄ in te est p̄ ipositionē manū meaz: donatiōis nō ēptōnis. **Barth.** x. b. **Gratis** accepistis gratis date. **r** **Nam** gl̄ia n̄ra. **Corinua** sic: dico q̄ debetis orare p̄ nob: nā et. **Vel** di co vobis adiunatib^{us} nos in orōnib^{us} v̄ris: et bñ vsuētib^{us}: q̄ ci to potestis impetrare p̄ nob: **Nā** gl̄ia. q. d. ego bon^{us} sum ci to audiet vos de orantes p̄ me. **j.** **Job.** vlt. d. **Qui** scit fratē nō ad mortē peccare petat et dabit ei vita. **U**l^{terius} p̄tinua sic. **Spe** ram^{us} nec mirū q̄ habemus purā p̄sciam: **Nā** gl̄ia. **Is** mo dis oibus p̄tinuat **blo.** **Sz** pōt p̄tinuari: et sic iā terigim^{us} ita:

dico q̄ tribulat^{ur} suz: s̄ nō merito meo: nā in simplicitate nō habentes aliud in corde q̄ in ore. **Sinceritate** dei: p̄dicando euāgelicā doctrinā. **Nō** in sapia carnali: nam docui lega les obseruātiās. **s** **Gl̄ia** n̄ra testimoniū p̄sciē: q̄d est duplex. **Unū** q̄ p̄scia testat q̄ nō habet volūtātē faciēdi ali qd̄ d̄ deū: p̄ponēs se nunq̄ facturū amō. **De** hoc testimonio. **j.** **Job.** iij. d. **Si** cor nostrū nō reprehēderit nos et. **Aliud** te stimoniū p̄sciē: de q̄ gloriandū est q̄i ra tio dicitur hōi q̄ ip̄se habebit hereditatē eternā: q̄ est fili^{us} dī. **Roma.** viij. c. **Ip̄se**

qui de tātis periculis nos eri puit et eruit: i quē speramus: q̄m et adhuc eripiet adiunatib^{us} et vob i orōne p̄ nob: vt ex multar^{um} psonis faciez ei^{us} q̄ in nob est donatiōis p̄ mltos gr̄e agant^{ur} p̄ nobis. **Nā** gl̄ia n̄ra hęc ē: testimoniū p̄sciē n̄re:

reddit testimoniū sp̄s n̄ro: q̄z filij dī sum^{us}: si aut filij et heredes. **ps. 81.** **Gl̄ia** filie regis abintus. **Prover.** xv. b. **Secura** mēs q̄si luge p̄uuiū. **Eccl.** xxvj. a. **Diuitis** et paup̄s si est cor bo nū i omni tpe: vult illoz bilares. **Barth.** Berū. **Nemo** gl̄ari velit in hac vita: q̄z qd̄ fauoris capramus deo fruamur. **Et** bñs Berū. **Sanū** ē vas et icōculū p̄scia et secret^{us} p̄seruatis idoneū nullisq̄ patēs insidijs: nulli violenti: nulli oculis: nul li manui accessibilib^{us}: seruabit viuus restituet defuncto: q̄cūq̄ vado mecū it. **Barth.** j. d. **Uigra** sum sed formosa: p̄p̄t purita tē p̄sciē. **Qd̄** significatū est **Exo.** xxvj. b. vbi d̄z q̄ in taberna culo exteri^{us} erat saga cilicina. **Hoc** aut significatū est in habi tu canonicorū: q̄ habēt nigras capas exteri^{us}: sed alba super

et miscōia dñi et. **Personis** multarū facierū: dñi infantes et. **Infantes** habēt dona: et agūt gr̄as deo: et ita merent^{ur}. **Solo** lo quit de infantib^{us} in quib^{us} bonitas supplet etatē. **Sz** iterū vides q̄ imo de infantib^{us} etatē: q̄z **ps.** **Ex** ore infantū et lacta tiū p̄fecisti et. loquit de infantib^{us} laudatib^{us} in ramis palmarū dñm igredietem i sancrā ciuitatē: **ibi** **blo.** **hoc** faciebāt istin cru sp̄s sc̄t̄i: q̄ merebant^{ur}: sed cū essent lacrimēs quā bonitatem poterant habere q̄ suppleret etatē: **Solo**: pōt dici q̄ ip̄si merebantur et faciebāt hoc instinctu sp̄s sc̄t̄i mouētis eoz liberū arbitriū ad laudandū ch̄stū: sicut d̄z de innocentib^{us}: q̄ libero arbitrio sunt vsi instinctu sp̄s sc̄t̄i: et libeter sustinuerūt et sunt veri martyres. **Et** filij iohānes baptista exultauit in aduentu br̄e p̄gnis cū adhuc esset in vtero matris: nec est in alijs infan tib^{us}. **Vel** pōt dici q̄ in eis loq̄bat^{ur} sp̄s sicut in asina balai: vñ nō merebant^{ur}: vel infantes ponit p̄ adolescentib^{us}. **Facies.** **Job. j. b.** **Non** est filius illi in terra. **Et** ip̄e dicit. **vj. b.** **Quis** derit veniat petitiō mea: quā subdit dices: vt affligēs me do lore nō parcat. **Facies** dauid hūiliras. **j.** **Reg.** xliij. d. **Quē** p̄sequi^{er} et. **Barth.** j. **Reg.** xvj. a. **Dixit** dñs de eo: **Inueni** virū iux cor meū. **Qualis** aut sit vir iuxta cor dñi d̄z **Barth.** xj. d. **Di** scite a me q̄ mitis sum et hūilis corde. **Facies** moysi manue rudo. **Uñ** **Numeri.** xij. a. **Erat** moyses māueritissim^{us} hoim^{us} q̄ morabant^{ur} in terra. **Illud** vñ gl̄iamur tā honestū ē. **Apl̄s** glo riabāt de eo q̄ erat in abscondito: q̄z de puritate p̄sciē: sic faciebat contra illud **Job. xxxj. c.** **Si** letarum est in abscondito cor meum. **Solo.** **Gl̄iam** appellat gaudiū de hoc q̄ non re mordebat eū consciētia de aliquo: vel de hoc q̄ filium dei se esse credebat: et hoc est quod. **j.** dicitur. **x. d.** **Qui** gloriatur in domino gloriatur. **Et** nota q̄ quidā bona sua numerant: cen sum de eis dño p̄fecte reddentes: totum ei attribuetes: caput et caudam: principium et finem: scdm̄ qd̄ **Exo.** xxx. c. p̄cep tum est: **Sic** enumerauit moyses pplm^{us}: **Numeri.** j. et. ij. **Sed** hūc censum nō reddidit dauid deo q̄ numerauit pplm suū. **ij.** **Reg.** vlt. b. **Et** iō mltā milia ceciderūt. **Silr** nec p̄ba risus. **Luc.** xviij. b. **Sz** **Job.** xxx. **Ocul^{us}** sui ceco: pes clau do p̄t̄rā pauperū: numerat: sed deo attribuit. **Cōsciētia** pu ra ab omi simulatione: q̄z **Job.** xxxvj. b. **Simulatores** puo cant trā dei. **Uñ** simulata equitas: duplex ē iniquitas. **Since** rā veritatē de deo. i. cultu dei: suppletos. **Simplicitas** affect^{us}: **Et** sinceritas effect^{us}. **Ira** p̄s ē gaudiū. **Prover.** xv. b. **Secu** ra mens et.

Nota q tria turbat psciam hois: iuxta illud: Tria expellunt
hoiem a domo: mulier litigiosa: sum? & stillicidiu: qd sum ptu
e de Prouer. xxv. c. ubi habet Tecta pstillatia & mulier liti-
giosa coparant. Primo qd qd turbat psciam est opus de ge-
nialor: qd significat q mulierem litigiosam: ipa em opa

a q̄ in simplicitate cordis ⁊ sin-
b cēritate dei: ⁊ nō in sapiā car-
c nali: sed ī grā dei cōuersati su-
d mus in hoc mūdo: ābūdāt⁹
e aut ad vos. Nōn eīm alia scri-
f bīm⁹ vobis q̄ q̄ legistis ⁊ co-
gnoūistis. Spero aut q̄ vsq̄
g in finē cōgnoscens: sicut ⁊ co-

noluit. j. Cor. ix. c. f. **N**ō em̄ alia scribim⁹ vob⁹ q̄ q̄ le Ad litteram
gissis. Hoc ē q̄ q̄dā noua scriptitātes q̄ prurbāt ordinē scri
ptorū veterū: qd̄ est i sine ponētes in p̄ncipio vt ab eis nouit̄
inuerū videat: s̄ p̄fidi debeat̄ s̄bo dñi i p̄mo s̄mone quē se
cisse iuenit: Matth. v. c. Dictū ē antiq̄s et̄. et repetit pluries.
j. Joh. ij. a. Nō mādātū nouū scribo vob⁹: s̄ mādātū vet⁹ qd̄

h̄ gñdūistis nos ex parte: quia
k gloria v̄ia sum⁹ sic ⁊ v̄os n̄ra
l in diē dñi n̄ri iesu ch̄risti. Et
m h̄ac p̄sidentia volui p̄us venire
n ad vos vt sc̄d̄āz gr̄āz habere
o tis ⁊ p̄ vos trānsire in mācedo
niā ⁊ itēz a macedoniā venire
p ad vos ⁊ a vob̄ deduci i iudeā.

his scribo: et hortor vt p doctrinā meā acq̄rat̃s gl̄iam eternā: z gaudeatis q̄ tantū doctorē habetis q̄ ita docuit vos sustinere tribulatiōes p̄ christo, **Sic** z vos. i. **Thessal. ii. d.** Quē ē spes n̄ra aut gaudiū aut corona gl̄ie: nōne vos: **Pro. uerb. xviij. a.** Corona senum filij filiorū z gl̄ia filiorū p̄es eorū. **Eccj. xxviii. a.** Qui tenet aratrū p̄dicationis: gl̄ia in iaculo et stimulo exagitat boues. i. exhortat. **Gen. xxvij. a.** Differ mihi de venatione tua vt b̄ndicam tibi. **In die christi.** **Phil. ii. c.** Lucetis sicut luminaria in hoc mūdo **verbū** vite cōtinētes ad gl̄iam meam in die christi. **m** **Et hac cōfidentia.** **Idē** incipit se excusare q̄re non venit ad eos cū iam hoc eis p̄miserit: vt. i. **Cor. vlt. a. n** **Secundam gratiam.** i. post donum fidei gratiam eiūsdē fidei gratie cōfirmationē. Vel p̄ma gr̄a est bonę p̄uersationis. Secunda sanę eruditionis. **Eccj. xxiij. b.** In me oīs gr̄a vite z veritatis. **Ultra** ad p̄uersationē: **ſ** ſtras ad eruditionē refer̄t. **o** **In maccedoniā.** **Eōtra.** i. **Cor. xvj. b.** Veniā ad vos cū macedoniam p̄trāſero z de macedonia redit̄ cozinthū. **p** **Deduci i iudeā:** cū munerib⁹ de qb⁹ dixit i fine p̄mę eplę. i. **Paral. xv. d.** **Uniuers⁹** israel deducebat arcā federis. i. paulū in iubilō

Expositio
Blo.

Nō em̄ alia rē. q̄ q̄ legitistis: q̄ eadē scribit eis i vtra-
q̄. Vides q̄ altera fuerit sup̄lra. Soko. Mō alia. i. nō p̄tra-
ria. Gal. j. d. Sile si q̄s vob̄ aliqd̄ scripserit ⁊ cognouistis per
p̄mā epl̄am. Quāta dilectiōe hoc feci. Cōtra: de iusticia em̄
tenebat nō accipe ne offenderet cū hoc sciret. Soko: etsi te-
neret de iusticia nō tñ habuerit oculū ad hoc: sed vt magis di-
ligeret doctrinā suā: ⁊ vt ali j audieret q̄ nihil accepisset ab eis
licet ita bñ eos instruxisset: puocarent ad doctrinā suā. Que-
glia apparebit. Bar. x. c. Nihil occultū qd̄ nō reuelet: Qñ
oīa apta erūt. Apoc. xx. d. Vidi multos pusillos ⁊ magnos
⁊ lib̄i apti sūt. Et Dan. vii. c. Iudiciū sedit ⁊ lib̄i apti sūt. i.
p̄ciē vna inuicē alteri. Vñ sup̄ illud Job. xxviij. c. Mō cōpa-
rabis et aurū vel vitrū. Glo. Aurū i se fulgētes: vitrū vici-
sim parētes. Grego? Ibidē. Vniuscuiusq̄ mētē ab alteri? ocul? cor-
pulētia nō abscondet. Barth. x. c. Nihil occultū qd̄ nō scias.
Mō fuit ociosum. i. nō caruit recta rōne facti. Et est hic argu-
mentū q̄ mali subditi indigni sunt videri a bono p̄lato. Vnde
de brō nicolao legis: q̄ cū qdā tyrān? volēs occidere tres pue-
ros in foro occurrisset ei ⁊ ait: o stolidissime q̄ temeritate p̄e-
sūpsisti p̄spicere vultū n̄m. Volūtatē suā nō impleuit. i. qd̄ nō
fuit cū p̄dixisset. Et mō se purgēt. S3 vides q̄ qz? nō purgari
erāt: ideo ire deberet: qd̄ dicit Barth. ix. b. Mō est opus valētī
bus medic? sed male habētib?. Soko. Et se purgēt. i. ad pur-
gationē se p̄parēt: p̄siderātes q̄ p̄pt̄ eorū maliciā non p̄mittit
de? venire ad eos doctore suū. Et est hic argumētū q̄ nō sp̄ te-
net q̄s adimplere qd̄ p̄mittit. Secundā gr̄am. i. cooperantē q̄
licet idē sit in eēntia cū p̄ma: dicit tñ ⁊ p̄ma ⁊ secūda rōne diuer-
sorū vsuū ⁊ statūū sic eadē differētia diuisiua ⁊ p̄stitutiua. Et
qz? nō erat dimiserit. q. d. nō. Et est argumentū q̄ nō debet q̄s
retractare qd̄ p̄misit p̄ cōmodo tp̄ali: s̄ p̄ sp̄iali p̄or. Est em̄
mēdactū falsa voc? significatio cū itētiōe fallendi. Ideo qdā
dicunt q̄ ociosū

Expositio
no. 6.
ps. 147.
ra mens eē. An pscia lecto cōpatur: in q̄ qui est in egritudine
mortalis p̄ci q̄scere non pōt: s̄ mutat se de hoc loco ad aliū:
mō habet pscia: de vno: mō de alio. Ps. Stratū meū lachry
mis meis rigabo. Ean. liij. a. In lectulo meo p noctes eē. et nō
inueni: qz in mūda erat pscia ei: iō nō inuenit eū vt cōsolaret
in eo. S; q̄ est ibi? Ps. Posuit fines tuos pacē: qd ē qm nō
est aliqua in pscia remōssio: tūc adipe frumētī faciat te. Non
aliēne malicię. Un. liij. Reg. xix. c. Relict⁹ sum ego sol⁹. Cui
dñs: Reliq̄ mihi eē. Ibi Greg⁹. Humilitatis radio se illumi
nat qui alioz bona subtiliter p̄sant. Vel pferre sniam. Un. j.
Cor. liij. a. Nolite añ tps iudicare. Glo. An tps iudicij: qz iu
dici fit iniuria: si añ tps a suo pferat snia. Mō i sapia carnali:
p̄p hoc bñ de Ro. viij. a. Prudētia carnis mors est. Fucata
adulterat⁹ h̄oz ornatu/ ad modū meretricū. Iuxta huma
nū sensū aptā: contra illud. j. Cor. j. c. Mō in sapia h̄bi non
vt euacuet⁹ crux christi. Multi tñ humano sensui aptāt sacra
scripturā: redigētes oia i seruiturē sui intellectus qd sibi fabz
cū: cū h̄iū dicat. j. x. b. In captiuitatē redigētes oēm intel
lectū Un. Hiero⁹ ad Damascū papā: Noli mihi credere nisi
qd tibi dixerō de nouo vel veteri deriuatum. Job. xxvij. a.
Habet argentū venarū suarū pncipia: ergo qd ad sacra p̄dica
tione h̄ba se pparat/ necesse ēvt a h̄is sacris sumat. Cessim⁹
de iure nro. Hec dicit qz nihil ab eis accepit cum de iure pos
set accipere. S; fm hoc fecit s̄ ius. S; dicendū qz cedere a iure
suo nō est facere s̄ illud. Ab alijs accepit. Phil. liij. c. Ab bis

Cū ergo hoc voluissim. Hec est pma causa seu ratio p quā excusat se de hoc q nō venit ad eos. **h** Aliquid leuitate. q. d. nō. **p** s. In pplo graui laudabo te. Sed multi sunt sicut puluis quē pūcit vētus a facie terrę. **h** Ester. xvj. b. Nec putare debetis si diuersa lubeam: ex animi nri venire leuitate rē. **Job. xxxix**

B Qui leuiter locut⁹ suz rīdere qd possū: manū meā ponā sup os meū. **c** Aut q cogito: excusat se a mendacio. **h** Scd carnē. i. fm carnalēs hoies: qui plueri sunt mētrī. q. d. e

Ut sit apud me. i. intētiōe mea sic/

Est r nō est in cor/

de nō in ore vel econ

uerso. Scdm carnē. i. fm qd video vtilitatē meam tpaliter aut in cōmodū si facerē sicut dico me facturū. **U**el/ fm car-

nem. i. fm vtilitatē pponendo voluntatē meā voluntati ali-

orum: sicut faciūt carnali voluptati intēdētes. **Roma. viij. b.**

Qui in carne sunt deo placere nō possunt rē. **i. x. a.** Arbitrant⁹ nos tanq̃ fm carnē ambulem⁹: in carne autē ambulantes nō fm carnē militam⁹. **U**t sit est: in vtilitate mea: **N**on est: q ad vtilitatē aliorū. **s** Fidelis de⁹. Probat q si dimisit ire ad eos ex leuitate: r q in hoc nō fuit mendax q dicit: nō tñ iuit. **Fidelis rē**. Iuramenti spēs est sicut testis est mibi de

us. **Roma. j. a.** Viuit dñs. **B**lo. Fidelis q pmissit se missurū veros p̄dicatores r misit me: q verax sum r nō mēdax. **h**

Nō est in illo est r nō. i. nō est in illo mendaciū/ sed pura veritas. **U**el. i. nō quero in eo vtilitatē meā/ sed vtilitatē ve-

strā. **i** Dei em filius. Alia ratio q nō est mentis/ q in vobis est. **k** Mer nos p̄dicatus. i. p me rē. q. d. eadē p̄dicauit vobis q r christus qui nunq̃ fuit mentitus: ergo nec ego mētr⁹ sum vobis. **i** Siluanum. Siluan⁹ ipe silas: sicut luci⁹ ipe est lucas. **Roma. xvj. d.** Cognati mei. **m** Sz est. i. essentia stabilis veritatis vel deus. **Exod. iij. d.** Qui est misit me ad vos. **U**el/ est. i. pura fides. **n** In illo fuit: in p̄dicatione eius: **E**t qd mirū: A veritate em nō pōt exire nisi veritas: ipse autē dicit **Job. xliij. a.** Ego sum via veritas et vita. **o** Quotquot. Bñ dico q fidelis siue verax fuit. **p**

Enim. i. quia: Quotquot. i. oēs. **q** Promissiones dei sunt in illo. i. vere/ r exhibere per illū. **Job. iij. d.** Qui accepit eius testimoniū: signauit quia deus verax est. **Ro. iij. a.** Est em de⁹ verax. **U**el etiā alia lra: **V**eritas r cōple-

tio. i. q̃cunq̃ pmissit vera sunt et cōpleta. Potest etiā legi q sit ibi sunt. **Q**uotquot em p̄missiones dei sūt in illo rē. et ideo q ita vere implet p̄missa christus. **r** Deo amē: qd est p̄firmationis nomen. i. q: sic p christū impleta sunt que p̄miserat deus pater: **P**reterea qñ audim⁹ fba dñi/ dicim⁹: amen: qñ dicam⁹ vera sunt que de⁹ dicit. **Apocal. iij. c.** **D**oc dicit amē testis fidelis. **E**saie. lxx. c. Qui bñdictus est in terra benedicat in deo amen: r qui iurat in terra/ iurabit in deo amē. **Job. xij. d.** Amē amen dico vobis. **s** Ad glām nrāz: non inanem: que nō est nra/ sed neutrorū est veritas r cōpletio p̄missionis dei. **t** Qui autē cōfirmat. Bñ pbauit duab⁹ rōnibus se nō mendacē fuisse in hoc q pmissit se iurū r tamē non iurā: **H**ic ponit tertiā ratiōē: q de⁹ cōfirmauit in eo grātiā spūs sancti: r in eis p mysteriū suū. **E**x quo patet q iam nō est in aliquo mendax: r ita patet q nō pmissit eis illud intenti one fallēdi. **U**el p̄tina ad p̄tine dictum ita. **D**ico/ **s** Ad glām nostram: q nō est a nobis sed a deo: **Q**ui confir-

mat. Nota quattuor que dicit. **C**ōfirmat/ vnxit/ signa-

uit pignus spūs dedit. **S**ed videtur dicere p̄postere: quia p̄tius est vnctio gratiē/ q̃ confirmatio eiusdē. **S**olo. **R**e

uera confirmatio est vltima. j. **T**imoth. iij. **E**t hoc designat ipe ap̄lus p p̄significationes tempoz r verbox: **N**ō em dicit p̄firmavit: sed confirmat notans p hoc q post cōfirmationem nō iūgar: sed p hoc q p̄us iūxit significauit rē. **q.** **T**heffal.

h. d. **C**ōfirmet vos in oī ope r sermōe bono. **I**bidē. iij. a. **F**i-

delis deus q cōfirmabit vos r custodiet a malo. v **U**nxit/

oleo gratiē: p quā fit hō expedit⁹ spūaliter a vinculis p̄ccorū.

p̄s. **U**t exhiberet facie i oleo rē. **I**deo **E**sa. x. f. **C**ōputrescer

tugum rē. Ezech. xxxij. c. **F**lumina eo/um qñ oleū adducā:

flumina. i. sacramēta

q plena sunt spiritus

sancti gfa. Prover.

xxj. c. **O**leū in habi-

taculo iusti. Hec vn-

ctio facit hoies regē

in terra ppria: vt in

seipso faciat iudiciū

r iusticiā: de q quasi

tactat se p̄s. Fecit iu-

dicū r iusticiā: ideo

nō tradas rē. Ite fa-

cit sacrificantē: vt hō

deus i sacrificiū se offe-

rat. Roma. xij. a. **U**t exhibeat⁹ corpa vestra hostiā. **D**e bea-

to laurentio legitur. Ego me obruli sacrificiū deo rē. De bis

duobus Apocal. j. b. **F**ecit nos reges et sacerdotes. **I**te fa-

cit hęc vnctio

dicūt q locosū mendaciū nō est mendacium: qz q sic mē-

trū/ nō intēdit fallere: sed vt faciat audientes ridere r letari: bñ

sciunt q mētr⁹ r dicit falsum. Alij dicūt q intēdit fallere: quia

aliter nō esset mendaciū: qz licet mētr⁹ sic nō intēdat q ei cre-

dat in oib⁹: tñ bñ intēdit r vult q ei credat in aliquo: Appel-

lat em falsa significatio/ act⁹ ip̄ius significat⁹ falsum. Quan-

tū in se est nō fallit. Uñ patet q ap̄ls licet falsum dixerit: nō

fuit mēdax nec fallax. Sz qñ dixit ap̄ls ire ad eos aut irelle-

xit sine p̄ditione: aut nō: si sine/ fatue locut⁹ est. Tales em re-

phēdit Jacob⁹. iij. d. **S**i cū p̄ditione: tūc nō dixit falsū. **S**ol.

Cōditio dupl⁹ apponit⁹: in actu r habitu: et licet nō apposit⁹

in actu: apposit⁹ tñ in habitu. Sed iterum contra: si habitu/

alīs enūctio actū respiciat: nō excusabit a falsitate: sed solā

a mendacio. Et p̄cedim⁹. Sz iter⁹ p̄: Jonas excusat a falsita-

te. Silt Eisa. xxxvij. a. **Q**ñ dixit ezechiel⁹: dispone domui tu-

rē. Sz sicut isti dixerunt: iusticiā spūs sancti: sic ap̄ls: qz ex ch-

ritate: sicut si aliq̃s credat latrones esse i nemore: r dicat ali-

nolite inde ire: qz ibi sunt latrones. Solo: aliud est de spū pro-

phetis: q illuminat ad videndū res sicut sūt: r ideo p̄phetas

oportet excusari a falsitate: qz si diceret q diceret falsum in q̃-

tū p̄phē sūt: cū ea q spū p̄phē dicūt videat⁹: p̄ueteret eis in

mendaciū. Quia qd docuit tñ p̄dicam⁹. Argumētū q nō de-

bem⁹ p̄dicare/ nisi qd vidicim⁹. Uñ sup illud **Matth. xiiij. b.**

Acceptis qñq̃ panib⁹ r duob⁹ piscib⁹ aspiciēs i celū rē. dicit

Blo. q fil⁹ dei nō aliud docuit q̃ qd a lege habuit. Qui non

veterū hoiem. Fil⁹ dei dē accepisse hoiem ad malorē exp̄ssio

nē hūanę naturę: sicut illud **Job. j. b. **U**erbū caro factū ē. Sz**

fm cōmunē opinionē/ nō hoies s humanā naturā assumpit.

Veritatē esse mētrā. i. adeo peccat dicēdo q nō assūp̄t verā

carnē: ac si diceret ipam eē mētrā. Per aiām corp⁹/ suscipiēs.

Sed in triduo nō fuit vnio aię ad corp⁹: q nec tūc fuit fil⁹ dei

vnitus carnī. Soluit autē hoc/ ponēdo instātiā in p̄sensu: q me-

diātē sit m̄fimonū: qz ip̄o cessante non perit m̄fimonū. Et

de⁹ p̄ r christ⁹ sūt veraces. Sz eadē rōne dicit q de⁹ p̄ r

christ⁹ sūt oīpotētes r ḡni: qdlibet em istoz significat diuinā

potētiā: sic li/ veraces. Solo. Quilibet istarū: p̄ r fil⁹ r spūs

sanctus sūt iusti/ sūt veraces r h̄mōi ē duplex: qz si li/ veraces/ oī-

potētes/ ḡni sumūt adiectiue: fba ē. Uñ sic sūt tres oīpotētes

eterni: et li/ omnipotētes: r li/ eterni nō significāt numerū sui

rei/ sed suppositoꝝ. Si vero econuerso: vt li/ tres adiectiue

et li/ si/ eterni substantiue: falsę sunt omnes: et sic negatur in

symbolo: **Non tres eterni: Et patet q non dicit adiectiuum**

adiectiue sumptū numerū suę rei: vt cū dico p̄ r fil⁹ r spūs

sanctus sūt: si li/ sūt diceret numerū eēntię: falsa eēt: r deberet ol

ci p̄ r filius r spūs sanct⁹ est: sed dicit numerū suppositoꝝ. Uñ

petr⁹ ait. j. **Pet. ij. b. **S**e velle corrigere. Argumētū q nō de-**

bet quis p̄dicare eis q̃s pbabiliter credit incorrigibiles esse

r b̄ verū ē/ vbi nihil p̄ficiet et aliq̃ sūt deteriores.

Et hec vinctio pugil. Job. vii. a. **D**ilectio est vita hois super terram. Eccl. iiii. d. Agonizare p aia tua et vsc ad mortē certa p iusticia. **R**egia genera hoim inungunt: reges/pōitices/pugiles. a. **S**ignavit nos: p gfe cooperationem: quā do facit nos coopari gfe: et p hoc fit homo signatus spūaliter.

Can. vii. b. Pone me vt signaculū sup cor tuū: pone me et. qd est qñ expōit in oī bus affectionibus et opibz obitū imita mur. Aggel. ii. d. Pō nam te qñ signaculū qz elegi te. Et nota q tria signa notabi lia inueniunt in scri ptura. Prīmū ē cir cūcisio: qz pceptū abrahā. Gen. xvij. b. secundū hī Ecceh.

ter. c. vbi pceptū vestito podere vt signet tau in fronte ge mentium et dolentū. Tertū Dauid. xvi. d. Qui vult veni re et tollat crucē suā et. Prīmū est qz circūcisio ab oīu spūali spūalita. i. derelictio pctōz. Secundū est tau: vt doleat pro pctis. Et habet tau tria b: achia: qz debet dolere p malis que cōmittit: pro bonis qz omittit: et p bonis qz negligēter fecit. S3 perfectū signū est tertū qd significat per crucē: qd est qñ qz penitentiā agit p allentis pctis: et in hoc quartū brachiū cru cis sine pñe: in q scriptum erat: **J**esus naqaren rex iudeoz. **J**esus saluator vel saluator vel salus: in quo ostendit q nulla pctā cōmiserat. In hoc qz naqaren. i. flozidus q multa bona fecerat. Rex iudeoz: qz bonā strenue et nō negligēter fecerat. **P**ignus spūs: per spūalitatē pgnationē: q est pars pñe et residui allucuratio. i. Job. iiii. c. In hoc intelligimus qz in ipso manent et ipse in nob: qz de spūscro vō dedit nobis. Eph. i. c. Signati estis spū pmissionis sancto qui est pignus be reditatis nre et. i. v. a. Qui aut efficit nos in hoc ipm de est q dedit nobis pignus spūs: per qd fit confirmatus et securus. Qd significatū fuit Numeri. xxi. c. Absciderūt palmirē cum vna sua que portauerunt in vecte duo viri: de malis qz gra natio et de fidei tulerūt. Ista fuerunt quedā pgnatio et arra de habēda terra sancta. Per vna compunctio de pctis. Ps. Porasti nos vino cōpunctionis. Palmes de q vna nascitur pctm. S3 qdā habet vna. i. cōpungunt de pctis: in palmirē id est pctm non abscederūt. i. nō reliquerūt. Duo viri timor et amor: Timor lequit qz semp habet pctm ante oculos. i. pgnā et vādamū. Vñ Ps. Et pctm meū corā me est sp. S3 amor vel antecessit habēs pctā a tergo. Esa. xxxvi. d. Proiecasti post tergū tuū oīa pctā mea. Per malogranata que dant in firmis ad refrigeriū caloris: refrigeriū ardoris cōcupiscētie q est causa et origo infirmitatis spūalis. Ps. Induxisti nos i re frigeriū. Vñ hoc nō quiescit aia: s3 inducit per ignē et aquā. i. interpolatē sentit ardorē cōcupiscētie et refrigeriū elusidē. Item sic de egyptiaca legē qz decē et septē annos deducta Dauid. i. c. Fecit medicū formacis quasi ventū rois flantē. Item ter tium fuit ficus. i. spūalis delectatio Esa. xxxvi. d. Cataplas mauit super vultus eius ficus: qz qñ sufficienter dolet homo de peccatis suis: dñs dat ei delectationē spūalē postea. **P**ec ergo tria pignus sunt spūsancti: et sic legē trāsistue. Vel intrā finē pōt intelligi: per hēc aut tria qñ pcedūt in hoibus: con firmat iustos dñs: sicut habet. i. Pet. vii. c. Ipe pficiet con firmabit p solidabit. c. **E**go aut. Hęc est qz ratio. f **N**ō veni vltra. i. nō post primā vicē: Vel. i. postqz discessi a vobis. **P**arcēs vobis: in hoc qz non veni. **N**ō supple dico parcēs vobis: **Q**uia dominamur fidei vestre: qñ me dñm vestrū reputē: vel dñm fidei: tanqz dederim vob fide. **T**estē deū: qz dñs Malach. iij. b. Ero testis velox maleficis et adulteris et perituri. **P**arcēs: quia si fuisset ad eos magis exasperarent p correctiōem ei: et ita peiores fle rē: qz adhuc in cursu pctōz suoz. Et dñs: dñs furor in cursu ē

currēt cede furorē. Eccl. iiii. d. **N**oli resistere ptra faciem pō tētis et ne coneris ptra scru fluminis. In hēta pceptis eis: qz si fuisset docēs eos: si nō fecissent damnabiliores essent: **F**urta illud Dauid. xj. c. **Q**ue tibi coroz caum: vt tibi et. Ideo surgēt i iudicio et. **S**lo. **S**piritualis tūc dispositū nō implet qñ put

sticia venirem ad vos. Si em ego contristo vos: et quis est qui me letificet nisi qui contri statur ex me: Et hoc ipsum scripsi vobis: vt non cum vene ro tristitiam super tristitiam q habeam: de quibus oportu erat me gaudere: confidens in omnibus vobis: quia meū gaudium omnium vestrū est.

iutores sumus gaudij vestri: vt habeatis gaudij eternū. **P**rouerb. xvi. c. **F**rater qui adiuvat a fratre quasi ciuitas firma. **V**el: gaudij. i. emendationis vestre de qua gaudetis meū. **P**rouerb. x. a. **F**ili sapiēs letificat pñem. **N**am fide statū: nō p me: et iō nō dñamur vob. **R**o. xlii. a. **S**er uos dñs suo stat aut cadit. **E**xpo. **E**a. **S**tatui. **P**ost exultationē suā i fine pcedēt capli pō sita: in h caplo tradit pñem formā cōpassionis. **D**icit aut h capli in qtuor ptes. In pma pte dicit se inultū cō tristatē frēs cōmēdas charitatē suā ad illos p qtuor signa. i. p gaudij de bono eoz: p tribulationē multā: p scribēdi sollicitudinē: p multarū lachrymarū effusionē de malis eoz. In se cūda parte pñem post pñiam lapso: si penitēat iterū recipi et de pñia relaxari: vñ ortū habuerūt indulgētie q passim fūe p sathane astutias: ibi: **S**i qñ aut. In tertia pquerit de ab sentia tiri que illi detinebāt: ibi: **C**ū venissem. In qzta cō mēdat odorē suē pñicatiois et alioz p famā et sinceritatē pñic entie: ibi: **D**eo aut grās. **D**icit g: **S**tatui. i. statui nō feci inconsiderate sed prudēt cōsilio. **H**oc ipsum. i. nō veni re ad vos: donec macedoniā pñissem. **N**ē iterū in tri sticia venire ad vos: vob nōdū correctis de peccatis vestris. **N**ē iterū. Eccl. xix. b. **N**ē iteres verbū durum. Eccl. xxxi. g. **N**ē pñas illū in reperēdo. **M**as. j. c. **N**on confurgat duplex tribulatio. **M**as. i. em ego tristis vos: corrigēdo et increpādo: supple et vos tristatē me. **Q**uis est q me letificet nisi q tristat ex me. i. nisi q dolet de pctis suis ad pñicationē et correctionē meā. **S**icut em letat medic qñ de infirmitate sua credit cōualecere egrot? et: ita pñica tor bon? q est medic spūalis letat qñ papit pctōis dolorē: qñ quedā sudorē tēminatē infirmitatē spūalis morbi. **P**rouer. x. a. **F**ili sapiēs letificat pñem suū. **P**rouer. xxi. c. **E**xultat gaudio pñi iusti. **E**t hoc ipm: ostēdit qz scribit illis q nullus eoz est letificat nisi ille q dolet de pctis suis ad ei cor rectionē: vt videlicet corrigāt se mō. **P** Tristitia sup tristitia. **P**rima tristitia est de pctis eoz. **S**ecūda est de incorre ctione eoz. **P**hil. ij. d. **D**e miferi est et. j. vii. c. **T**ristitia seculi. q. **D**e quibz oportuerat me gaudere: hoc est qñ cumulus tristicie. **S**lo. **G**audij apli purificatio est pñi. **I**n vob devob. **Q**uia meū gaudij oim vrm ē. quasi gaudeo de bono vestro de quo constar qz gaudetis: et ideo debetis pcurare vt gaudeā de vobis. **P**rouerb. xvi. a. **B**la sentū et. Eccl. xxi. a. **C**ōfusio pñis de filio indiscipliato.

Nam ex multa: **S**tatui autem hoc ipsum et. **Q**d melius sit per epistolam qz p presentia. **C**ōtra. **D**iero. sup plogum biblię: **N**escio quid latentis energie. i. interioris virtutis habet vna vox et. **S**olo. **D**oc vniuersale **D**ieronimi: specialibz nō con tradicit vel derogat: **L**oquit aut apls in speciali casu: qz forte plura obijcerēt si pñis esset: ad q dñs rñderet exasperarent: nō sic aut poterāt scripto obijcere: sic specialis cā rāgitur. **J**ob. xvi. b. **N**isi ego

Expositio
Slo

¶ **A**ñ ex multa. **O**ñedit ex q̄ affectu eos diligēdo eis scri-
psit ep̄lam. **¶** **T**ribulatione / v̄gilādo et orādo p̄ vobis.
¶ **A**ngustia. i. de dolore et sollicitudine p̄ vobis. **¶** **P**er
multas lachrymas: ex cōpassione p̄deuntēs. **¶** **A**bū-
dantius / q̄ in aliquib⁹ alijs. **S**lo. Insultat q̄ non cōdolet
fratri. Qui em̄ affe-
ctu corripit / si scribē-
do lachrymat: qd̄ fa-
ceret loquendo eis
ore ad os: Similis
erat Hieremias. ix.
a. Quis dabit capiti
meo aquā. **¶** **S**i
quis aut. Secūda
pars in q̄ monet eos
vt illū fornicatōrē re-
cipiat: de q̄. i. Cor.
v. c. Si q̄s aut. Ec-
ce magna curialitas
ap̄li: nō nominat ne
verecundet. **¶** **A**d
me tristitavit / tñ
supple: **¶** **S**ed ex
parte om̄s vos
vt non onerem.

¶ **H**oc legi duplici. De onere cōpassionis legi sicut ironice:
Supple qd̄ dico tristitavit vos ex pte: et hoc dico vt nō onerē
vos oēs. i. hoc dico vt ostendā vos nō om̄s cōpati peccato
sp̄us. q. d. imo deberetis et oēs cōpati. Vel de onere culpe:
et tūc legi serio. Vel ideo dicit ex parte vt nō onerē vos oēs:
id est vt nō imponā vobis onus qd̄ debet p̄ctōq: non oēs in
hoc peccatis: sed tñ illi qui nō voluerunt de peccatis illius: et
illis dico imponendum esse onus culpe. **¶** **S**ufficit: Ecce
p̄ma ratio q̄ deberet eū recipere. **¶** **Q**ue sit a plurib⁹.
Slo. Maiorē dolorē patit q̄ delictū suū plures videt horrere.
Et est argumentū q̄ non debet p̄latus nimis corripere subdi-
tos. Eccl. xxi. a. Obiurgatio et iniuriā. Eccl. xxi. a. Oēs lo-
quent sup̄ aspersionē illius. **¶** **M**agis donetis et p̄so-
lemini. i. maiorē p̄solationē exhibeatis ei q̄ fuerit eius pec-
catū. ij. Thessal. ii. d. Nolite q̄si inimicū existimare: s; corri-
pite vt fratres. **¶** **M** Re forte. Secūda ratio. **¶** **A**būdan-
tiori tristitia: si nimia p̄nia ei iniungat. **¶** **A**bsorbeat
a diabolo p̄ desperationē. ij. Reg. ii. f. Periculosa est despe-
ratio. Gal. vi. a. Vos q̄ sp̄uales estis. **¶** **P**ropterea em̄. Ter-
tia ratio. **¶** **E**xperimentū. i. quo aio mihi obedistis: p̄-
us eū eruido a vestro p̄sortio. Judic. ii. d. Nō delebo gen-
tes has vt in ip̄as experiat israel. **¶** **A**n in oib⁹ obedi-
entes sitis: non tñ in eis que placet. Heb. vii. c. Obedite
p̄positis vestris. j. Pet. ii. c. Serui subditi estote: q̄ dicit:
p̄t cōfirmetis in illū charitatē: intelligēdū est beni-
uole eū recipiendo et bñficiā ei exhibendo. **¶** **S**i quid do-
nauit. Quarta ratio. q. d. q̄si donauit nō temere et passim hoc
feci: sed p̄pter vos ad p̄ces vestras. Eph. ii. g. Donātes
inuitē. **¶** **I**n p̄sona christi: nō auctoritate mea: s; christi:
et ita vere donauit cui et condonauit. q. d. multo magis debetis
cōdonare p̄pter p̄ces meas. Eph. ii. g. Dedit dona homi-
nibus. Et hoc debemus facere ego et vos: **¶** **A**t nō circū-
ueniamur a sathana. i. decipiamur qui occasione nimis
p̄nie faceret eū desperare. Et debetis nobis in hoc credere:
¶ **N**ō em̄ ignoram⁹ cogitationes eius. **S**lo. i. eius
astutias: qui q̄s p̄sentido neq̄t decipere nimis asperat. Job
xli. d. Quis reuelabit facie indumentū ei? Apoc. ii. g. Qui nō
cognouerūt altitudinē sathang. **¶** **C**ū venissē: At v̄t hic
Slo. Post interpositionem de recipiendo fornicatōrē redit
mō ad p̄ncipale p̄positum / ostendēs qm̄ illoz culpa fuit q̄
nō venit ad eos: et q̄ nō fecit fructū in troade: q̄ ritus tot inue-
nerat in eis corrigēda q̄ nō potuit se cito expedire vt veniret
in adiutoriu ap̄lo: q̄ vsū lingū troadarū nō habebat: sic hic
ritus. q. d. distuli venire ad vos p̄pter maliciā vestrā. **¶** **A**ut
id est q̄. **¶** **C**ū venissē troadem p̄pter euange-

liū christi: vt ibi aliud annunciarē. **¶** **O**stium. Ostiū dē
os. An Col. vii. a. Oate vt de aperiat ostiū sermonis ad lo-
quendū mysteriū christi: q̄ per illud egredit sermo de secreto
cordis. Itē fides. Act. xii. b. Referebat barnabas et paulus
quō deus aperuisset gētib⁹ ostiū fidei. Itē christus. Job. x. b.

¶ **P**ter qd̄ obsecro vos vt cōfir-
metis in illū charitatē. **¶** **I**deo
em̄ et scripsi vobis vt cogno-
scā experimentū vestrū: an in
oib⁹ obediētes sitis. Cui
autē aliquid donastis: et ego.
¶ **N**ā et ego qd̄ donauit: si quid
donauit p̄pter vos in personā
christi: vt nō circūueniamur
a sathana. **¶** **N**ō em̄ ignoram⁹
cogitationes ei⁹. Cum venis-
sem autē troadē propter euan-
gelium christi: et ostium mi-
hi apertum esset in dōmino:

quid ergo de ciuitatibus. i. cordibus aquilonis: id est laico-
rum vel infidelium. **¶** **I**n domino ipso operante.

¶ **N**on habui re-
xvi. b. Nisi ego abiero et. Simpliciter em̄ verū est q̄ quāto
maior est christ⁹ hoīe corporaliter: tāto maiorē habet p̄solationē
nē sp̄s sancti: et magis diligit deū: sed i discipulis fuit cā sp̄s
p̄t quā nō in tāta plenitudine grām sp̄s sancti receperunt: nī
si christus subtraxisset ab eis p̄ntiā corpalem. Sed et olim cū
tristitauit. An Deut. xvi. c. Qui sup̄biter nolēs obedire sa-
cerdotis imperio et. morietur homo ille. Insultat enim q̄ nō
dolet fratri. i. pro insultanti habetur. De meo iure cessit: acci-
piendo fructus. j. Cor. ix. a. Quē sathang tradidit iudicauerat.
j. Cor. v. b. Quod reprehensore dicitur. q. d. oib⁹ non
impono hoc onus. i. compassionem: quia cum tristes deberet
esse omnes de p̄ctō illi: nō erāt: et iō rep̄bēbiles erāt. Non
onerē vos. i. nō imponā oib⁹ onus culpe. Quia talis facile
desperaret. Argumentū q̄ non debet p̄latus nimis corrigere
subditos. Eccl. xxi. a. Obiurgatio et iniuriā annullabūt subam-
i. obiurgatio cū iniuriā facta: Per exemplū dauid. ij. Reg. x.
d. Et alioz: vt b̄t mariē magdalene: et ip̄s ap̄li: et martirij
prophetiam. Eccl. xvi. ij. Et iterū. Eccl. xxi. ij. Iniqui-
tē eius. Ibi dē habet snia / sed non s̄ba. Vox habet fructū. i.
grām p̄solationē: q̄ in custodiēdis illis retributio multa. De-
ra p̄nia est: q̄ nō pōt ampli⁹ iniungere nisi qd̄ dicat ei sicut do-
min⁹: vade et ampli⁹ noli peccare. Solo: est vera p̄nia. i. funda-
mentū sine q̄ p̄nia non pōt esse vera. Ut velit vti seculo. Nō
ne bonū ē vti seculo: Solo: vti large sumis. put gen⁹ ē ad vti
et frui: fm q̄ d̄ in p̄mo sniarū: vti est id qd̄ i vsū venerit et.
sumis hic gen⁹ p̄ spele. Obsecro vos. Philimon. i. b. Nā
fiduciā habēs in christo iesu impandī tibi qd̄ ad rē p̄tinet p̄t
charitatē magis obsecro qui possem iubere. Argumentū q̄
multū arguēdi sunt quidā p̄lati qui iubēt que ad eos p̄tinent.
Eccl. xxxii. a. Cū austeritate impabatis eis et. Gal. vi. a.
Frēs si p̄occupat⁹ fuerit hō i aliq̄ delicto et. Qd̄ et debetis sa-
cere. Argumentū q̄ ad p̄ceptū p̄lati n̄i debem⁹ ei q̄ fecit nob
iniuriā satisfactionē facere et emendā quā nob debet. An in oi-
bus obediētes sitis. Argumentū q̄ i oib⁹ debem⁹ obedire dño
pape. Cui voluerūt p̄ctm. i. p̄gnā debitā p̄ctō: Constat em̄ q̄
nō loquit de p̄donatione rācoris: q̄ sine eoz p̄titione rāco-
rē v̄mitteret. Loquit q̄ de cōdonatiōe p̄gnē debite. Et ē ar-
gumētū q̄ dñs papa pōt aliq̄d relaxare de p̄gnā debita p̄ctō:
et ita valēt indulgētiē. Infirmitas p̄cipitat: Ideo d̄ Eccl. vi. c.
Noli esse nimis iustus. Quia forsan lingua eoz ritus exp̄ssi-
us vti poterat. Contra: q̄ videt q̄ nō habebat ap̄la donū lin-
guarū oim. Solo habebat quidē sicut dicit Aug⁹ et Hiero⁹
super p̄ncipali

Non habui requiem spiritui meo. Bonus predicator multum angustia: qui videt homines paratos ad recipiendum verbum dei: non habet coadiutores: sed impediunt eum. **Esa. xxxvii. a.** Filius venerit usque ad partem et non erat foras parietis. **b. Talefacia** ceteris quibusdam ibi pueris. **Act. xx. a.** Talefacies. **c. Deo**

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Non habui requiem spiritui meo: quod non inuenerim titulum fratris mei: sed valefacies eis: perfectus sum in macedonia. **Bed** autem gratia quod super triumphat nos in christo iesu et odorem noticie sue manifestat per nos in omni loco: quod christi bonum odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. Alijs quidem

Luc. x. a. Disit binos. Quis corda parat: hoc est quod promittit eis. **Barth. vii. d.** Precedat vos in galilea parando corda audientium et aptando ut vos audiant. Per vos blasphemias inter gentes. **Ezech. xx. b.** **Esa. lii. b.** **fm septuaginta.** **Itē Ro. ij. d.** Suauissimus odor: deo. **Cañ. j. a.** **vñ:** Diligit andrea dñs i

odor mortis in mortem: alijs autem odor vite in vitam. Et ad hoc quod tam idoneus: Non enim sumus sicut plurimum adulterantes verbum dei: sed ex sinceritate sicut ex deo coram deo i christo loquimur. **Cap. III**

Incipimus iterum nosmetipsos commendare: Aut nunc quid egemus sicut quidam

Alabastro quod significabat corpus christi fractum i cruce. Angustia tui spiritus et charismata: quibus repletur erat: vnguentum **Joh. xij. a.** Diligentes. **Joh. xij. b.** **Glo.** Inuidetes: nam ut dicit **Aug.** de bono odore mortis: vñ alij viuunt. Claritudo sanctorum i merita et fama eorum. **Ampullam.** i. corpus sanctorum diffusum. **Cañ. j. a.** Oleum effusum nomine tuum. **Judic. vij. f.** Fractis lagunculis. i. corporibus suis emicuit lumen fidei: et deiecerunt madianitas. i. demones et hereticos. Per incredulitatem: quoniam predicatio audit: tñ ab audientibus non credit. **Esa. j. f.** **scdm Septuaginta:** ubi nos habemus: Unum tuum mixtum est aqua. Qui nos docuit. **Act. ix. d.** **Gal. j. b.** Neque ego ab homine cepi illud neque didici: sed per revelationem iesu christi. **Mixtum** est excedentes: sicut faciebatur predicantes alia quæ euangelica: et quod non sufficiebant sine legalibus ad salutem.

Incipimus. **Incipit tertia pars (Expo. Ca. III)** **Epistola:** in qua commendat se apostolus et alios apostolos: et hoc ad commendationem patrum veteris testamenti. **Sz** primo ostendit quod non se commendat quod commendatione indigeat: ibi: **Nunc quid egemus?** **Secundo** ostendit quod non indigeat: ibi: **Epistola nostra.** **Tertio** ostendit se et presens noui testamenti digniores esse patribus veteris testamenti. **Primo** quod non in operationibus suis: ut illi veteres: sed in deo perfidius: ibi: **Fiducia talis.** **Secundo** quod non sunt mistri legis: sed spiritus: ibi: **Qui et idoneos.** **Et** caute procedit apostolus: ut fm b pateat quod multo fortius dignior est pseudo predicatoribus. **Tertio** arguit a minoribus: quod si per presens veteris testamenti habiti sunt in honore: multo magis debet honorari apostoli: ibi: **Quod si ministratio.**

Quarto quod euacuata est gloria eorum: ibi: **Nam nec glorificati sunt.** **Quinto** hoc illud probat aperte **Exo. ibi:** **Si enim quod euacuaf.** **Sexto** per libertatem patrum noui testamenti: et seruilitatem patrum veteris testamenti: ibi: **Cum autem puerus.** **Septimo** per manifestationem secretorum factam patribus noui testamenti: ibi: **Nos vero omnes reuelata.** **Dicitur** ergo: **v. Incipimus?** **q. 3.** **primo** dixit: bonum odor sumus: et nec tam idoneus ad hoc sicut ipsi: quod videtur lactantia: cum dicat dñs **Joh. v. e.** **Si ego testimonium perhibeo de meipso etc.** **Et Proverb. xxvii. a.** **Laudet te alienus.** **Et ij. Cor. x. d.** **Non enim quod seipsum commendat.** **Solo.** **Testimonium** aliud oris: aliud operis. **Primum** sine secundo nullum est: duo simul vera sunt: dummodo totum deo attribuat: sic apostolus: sic dñs. **Joh. vii. b.** **Verum est testimonium meum.** **Commendans** ergo se: sed causam commendationis sue deo attribuens: dicit: **Incipimus** iterum: quod ante commendauerat se. **j. Cor. ix. c.** **Delictum** est mihi mori. **Et j. Cor. vii. d.** **Si esca scandalizat.** **Et j. Cor. vii. b.** **Uolo omnes homines esse sicut me qui sum ego.**

Nunc quid egemus? **hic** quidam commendationis epistolas. **Tigit** pseudo quod ab amicis suis quod erat alicuius opinionis periebatur litteras

Incipimus. **Commendatione** qua commendauerat in prima epistola in multis locis: ut dictum est in expositione legis. **Et iterum. j. Glo.** **ij. a.** **Commendans** nosmetipsos ad omnem periciam. **Vel. j. v. b.** **Spero** in conscientia vestris manifestos nos esse. **Instituto** vestra: quod instruxim vos in moribus et vita et fide. **Instituto. i.** **Instructi.** **Vbi** similes. **Ideo** dicit. **j. Cor. xj. a.** **Imitatores mei estote si**

Incipimus. **Commendatione** qua commendauerat in prima epistola in multis locis: ut dictum est in expositione legis. **Et iterum. j. Glo.** **ij. a.** **Commendans** nosmetipsos ad omnem periciam. **Vel. j. v. b.** **Spero** in conscientia vestris manifestos nos esse. **Instituto** vestra: quod instruxim vos in moribus et vita et fide. **Instituto. i.** **Instructi.** **Vbi** similes. **Ideo** dicit. **j. Cor. xj. a.** **Imitatores mei estote si**

Incipimus. **Commendatione** qua commendauerat in prima epistola in multis locis: ut dictum est in expositione legis. **Et iterum. j. Glo.** **ij. a.** **Commendans** nosmetipsos ad omnem periciam. **Vel. j. v. b.** **Spero** in conscientia vestris manifestos nos esse. **Instituto** vestra: quod instruxim vos in moribus et vita et fide. **Instituto. i.** **Instructi.** **Vbi** similes. **Ideo** dicit. **j. Cor. xj. a.** **Imitatores mei estote si**

Incipimus. **Commendatione** qua commendauerat in prima epistola in multis locis: ut dictum est in expositione legis. **Et iterum. j. Glo.** **ij. a.** **Commendans** nosmetipsos ad omnem periciam. **Vel. j. v. b.** **Spero** in conscientia vestris manifestos nos esse. **Instituto** vestra: quod instruxim vos in moribus et vita et fide. **Instituto. i.** **Instructi.** **Vbi** similes. **Ideo** dicit. **j. Cor. xj. a.** **Imitatores mei estote si**

Epistole prime ad Corinthios

Petebat lras i qd comedarent: vt ab alijs honorifice suscipe-
rentur. **b** Ad vos aut ex vobis. i. vt ab alijs accipia-
mus lras p qd comedaret nos vobis. **Uel** A vobis: vt co-
medaret nos alijs. q. d. no indigeo: qz vtra mea bñ me comen-
dat: z e qñ lra comedat me. **Utinā** tales essent mō plati. **a**

Commendaticijs

eplis: nō solū pseu-
do: s etā boni. **Uñ**
Col. iij. c. Marcus
cosobrinus barnabę
de q accepistis man-
data zc. **c** **Epla**
nra. Qñd q nō in-
diger lris comedat/
eijs: qz ei opa satis
eum commendat. **d**

a commendaticijs epistolis ad
b vos aut ex vobis: **Epla nra**
c vōs estis scripta in cordibus
d nris: q scit z legit ab oib ho-
e bus manifestati: qm epla est
f christi ministrata a nob z scri-
g pra nō atramento sed spū dei

Mos estis: enim. q. d. in vobis quasi in scriptura apparet
vita mea atq scia. **e** **Scripta** trāscripta a me in vobis:
quoz corda erāt qñ pgamentū nuda z vacua ab oi bono. **Sz**
vitā christi z suā in eis scripsit: immo qñ sculpsit. **Gal. iij. c.**
dicat: Formet christus in vob. **Esa. llij. c.** Ponā portas tu-
as in lapides sculptos. **Eccl. xxxvij. c.** Sic ois faber zc. **De-**
pingit em qñ colorib spūalibus: mō informat ad pgnitātē q
est qñ albedo: mō ad charitatē q est qñ color rubeus: mō ad
hūilitatē q est qñ color violace⁹ z ceta hmoi. **Prouer. iij. a.**
Describe in tabulis cordis tui. **Et Deut. vi. a.** Audi isrl. **Sz** cor durū
nō recipit scripturā: z ideo male habebit i nouissimo: nisi pūs
calefiat. **Job. xxiij. d.** De⁹ molliuit cor meū. **Ezech. xj. d. et.**
xxxvj. f. Auferā a vob cor lapideū. **Q**ue scit z legit ab
oibus hoibus. **Sed** mō nō sūt q possunt dicere: qz et quō
possunt illi trāscribere: cū eoz pgamentū aut vacuū sit aut te-
tris lris scriptū: **Pō. Signa nra nō vidim⁹.** **g** **Non atra-**
mēto: nō debilitat: s firmiter: nisi p nos ster: vel. i. nō nigris
lris. i. errorib: aut prauis morib quib⁹ eos deformabāt pseu-
do pdicatores. **b** **Sed spū dei viui.** i. gfa dei q viuificat
q spūscō attribuit. **i** **In tabulis lapideis.** i. nō in
cordib duris. **k** **Sed in tabulis cordis.** i. in cordib⁹
latis: p charitatē sicut est tabula. **l** **Carnalib⁹.** i. mollib⁹
et patis ad recipiendū: qz vera lex scripta fuit in tabulis lapī-
deis: **Exod. xxxj. d.** Quasi pphetia fuit modernozū theolo-
gorū q duri sūt vt lapides. **Sz** caueāt sibi: qz i descēsu mōtis
fractę fuerūt: pñsq ppls puniret: z nō est dubiū qñ sint p-
res in pēna nisi doceāt pñm put debēt. **Ezech. iij. e.** Si annū-
ciaueris zc. **m** **Fiduciā.** Tertia ps: i q comedat se cōpa-
tiōe antiquoz patrū: qz in qñtū erāt veterē testamētī cōfidebāt
de opib suis: Patres pō noui testamētī nō: sed i deo: Ita vi-
co q nō indigeo comedatiōe. **n** **Aut. i. s habem⁹ fiduciā**
talem: cōpatiōe antiquoz patrū. **p** **Ad deum:** in deū:
nō in opib nris. **o** **Per christū:** nō meritis nris. **Et** hāc fi-
duciā dico nos habere: **q** **Non ita q velim dicere:** q suf-
ficiētes sim⁹ cogitare: sicut patres veteris testamētī: di-
cēs bona agere: pñt qd dicit **Ro. x. a.** Ignorātes dei iusti-
ciā z suā grētes statuere. **Fiduciā ad deum:** non in hoie.

Pō. 73.

Pō. 51.

Pō. 124.

Pō. 48.

Pō. 83.

Diēre. xvij. a. **Benedictus.** Uñ **Pō.** tales veridēs ait: **Ec-**
ce hō q nō posuit deū adiutorē suū: sed sperauit zc. **Esa. xxx. a.**
Erit fortitudo pharaonis. **Esa. xlvj. c.** Dixisti in corde tuo.
Sz **Pō.** Qui pñdūt in dño sicut mons sō. **Eccl. ij. c.** Quis
spauit i dño zc. **Diēre.** xvij. b. Qui pñdit in dño bñdicit⁹ erit.
Per christū: tanq redēptorē nostrū: quē de⁹ pñ dedit nob.
Ro. viij. f. Qui pñzo filio zc. **Itē** habem⁹ fiduciā in deo p
ipm: qz frater nñ ē. **Pō.** Frater nō redimet: redimet hō: q. d.
nō. **Alibi:** **Itē** respice in faciē christi tui. **Itē** **Ro. viij. f.** Inter-
pellat p nob. **q** **Itē** q sufficiētes sim⁹ cogitare: qd mi-
nus ē q loq vel opari. **Ro. ix. c.** **Itē** ēvolētis neq zc. **Phil.**
ij. b. De⁹ ē q opat in nob. **Prouer. viij. b.** Eruditio intersum
cogitationib⁹. **r** **Sz.** i. satis **Aufert** se a cogitationib⁹ q sūt
sine intellectu. **Luc. xv. d.** vbi fili⁹ pdig⁹ ad patrē reuersus ē:
dic **liero:** **Itē** volūtātē redēdi habuisset nisi pñ pñ ei i oc-
culto ispirasset. **e** **Sufficiētia nra ex dō ē:** **Legit** duo:

cogitationē q est pñcipiū ois boni: z sufficiētiā q est psumma-
tio. **Et** q hēc duo deo attribuit iplet illud. **Deut. xij. a.** **Primi-**
tias z decimas offertis mihi: qz **Apocal. j. b.** et vlt. c. **Ego** sum
alpha z o. **r** **Ex deo** est. i. **Cor. xv. b.** **Itē** ego s gfa dei me-
cū. **Job. xv. a.** **Sine** me nihil potestis facere. **Esa. xxvj. c.** **Di-**
opa nra. **Phil. iij. d.** Si
qd aliō sapitis. i. **Cor.**
iiij. b. Quid habes qd
nō acce-
pisti. **Quia** aut vi-
Job. j. a. Qd faciū est
in ipso vita erat. **Uit:**
ad hoc em: vt viuat scri-
bat. **In euāgelio digi-**
Luc. xj. c. **Barth. xj.**

i viui: nō in tabulis lapideis:
k sed in tabulis cordis carnali-
m bus. **Fiduciā** autē talē habē-
n mus p christū ad deū: nōn q
o sufficiētes simus cogitare ali-
p quid a nobis quasi ex nobis:
r sed sufficiētia nra ex deo est.

c. dicit: **Si** ego in spū dei: z ita idē appellat: digitus z spūs: ma-
nus fili⁹: digitus spūscō: a q diuersa dona qñ iuncturę: z sic
man⁹ z digiti a brachio: ita filius z spūscō: a pte. **Scripta** est
lex. **Exod. xxxj. d.** **Moua** aut lex. **Vide** q eodē mō lex vetus
scripta sit in cordib nris digito dei: qz de illa dicit **Job. xxxvij. d.**
Qui posuit in viscerib⁹ hoim sapiam. **Item** sup illud **Ro. ij. c.**
Itē sibi sunt lex: dicit **blo.** **Lex** naturalis scripta est in cordib⁹
hoim. **Sed** lex naturalis nihil aliud est q illa decē madata que
scripta sūt in tabulis lapideis. **Solo:** dicit lex noua scripta digito
in cordib⁹ hoim: qz solo corde pōt impleri: **Lex** autē vetus sū-
opinionē iudeoz nō pōt impleri nisi ope impleat: z iō dicit **sa-**
ctoz. **Uel** dicit lex illa ver⁹ qñ ad cerimonialia z iudicia q pñ
veterē hoim sunt instituta: vñ eo renouato cessauerūt. **Et** con-
stat q hēc nō sunt scripta in cordib⁹ hoim: z qz lex euāgelij oia
illa remouet docēs legē naturalē: de q pñt q digito dei scripta
est: ideo dicit noua z digito dei scripta. **Diffusa** est. **Ro. v. a.** **Hęc**
lex naturalis est charitas dei: **Immo** rō pñt. **Sed** hoc dicit
qd qd pñt ad nouū testamētū pñt ad charitatē z ea iplet:
Iuxta illud **Barth. xxiij. d.** **In** his duob⁹ mādatis tota lex pē-
det z pphete: intelligite qñtum ad moralia q ex charitate im-
plent. **Duricia** cordiū. **Job. vij. c.** **Hęc** fortitudo mea fortitudo
lapideū. **Ezech. xj. d. et. xxxvj. f.** **Auferā** a vob cor lapideū z vo-
bo vob cor carneū. **Et** ostēdat veteres. **Sz** nōne poterāt eandē
habere fiduciā. **Uñ** **Job. xxiij. b.** se comedās ait: **Eq**ratē pponat
z me zc. **Idē** a. **xxix. vsq** ad **xxxij.** de comedatiōe. **Itē** moyses
seipm comedās: **Numeri. xij. a.** **Erat** moyses māfuetissimus
hoim. **Et** **Pō.** in comedatiōe sui dic. **Incerta** z occulta sapie-
tię manifestasti mihi. **Itē. ij. d.** **Itē** **Itē** firmiorē ppheti-
cū sermonē. **Sic** g patet cū isti seipos nō frustra comedauerūt
z p auctē **Petri:** q mīstri veterē testamētī etiā maiorē videbāt
habere fiduciā ad deū q mīstri noui testamētī. **Solo.** **Et** qdā ad
vetus testamētū pñtēs de quib⁹ hic loquit apls. **Potētias**
itelligēdi z bñ opādī. **Itē** q sufficiētes sim⁹ cogitare zc. **Idē** **Job.**
xv. a. **Sine** me nihil potest⁹ facere: q cū sit mīn⁹ cogitare
q dare elemosynā: ex naturali pietate vel cōpassiōe: qd pñt
cōditionis est q aial brutū: qd naturali pietate z passione sicut
suo māmās suas dat. **Solo.** **Sine** oim gfa etiā gratis data pos-
sum⁹ ex nob etiā aliqd boni facere. **Boni** quidē qd est de gene-
re tm bonoz: ad qd qñq bñ dat gfa gratis data: s sine gratia
gratū faciēre nō possum⁹ aliqd boni meritozū facere: z de tali in-
telligit qd hic dicit: qd patet p hoc qd sequit: **Mos** defendēs: **Sz**
lū em bonū meritozū nos defendit: z nō id qd est de genere bo-
noz tm: qz pōt esse cū mortali. **Ad** illud: **Sine** me nihil potest⁹
facere. **Rñdeo.** i. sine me pñcipaliter operante. **Uñ** nec etiā mī-
nima herba sine eo creuit: sed tm sine eo. i. sine gfa ei⁹ possumus
aliqd boni facere. **Qui** putāt ex nob eē fidei incēptū. **Hoc** dicit
p pelagiū dīcentē: q qlibet ex se poterat mereri vitā eternā: non
tm habere nisi a deo. **Sz** nōne verū est qd hic in eo respēdit. i.
nōne inītiū fidei ex nob est: **Sup** illud **Ezech. iij. a.** **Apui** os me-
um: dicit **blo.** q inītia bonę volūtatis a nob sūt: qz inītiū fidei.
Solo. **Duplex** est inītiū: qdā materiale: z illud est a nob: z est
inītiū qdā boni formale: qd est a solo deo: **Itē** em ex se apē-
tus est bñ velle z bñ facere: sicut terra ex se fructū pducere: tamē-
nunq bene. i. meritozle vult: nisi gfa dei adiūuātē: sicut nec ter-
ra per se fru-

no accepisti: a **Qui** idoneos. Hec est secunda ratio co-
medat: ois: c **Ministros** docedo: exponedo scripturas:
sacramenta offeredo. Eph. iij. a. Quosda quide aplos. Job.
xx. b. Ego elegi vos. j. Cor. iij. e. Ministri ei? sur. b. **Ido**
nec: pfecta scia et vita. Luc. xij. e. Fidelis seru? et prudens.

Qui idoneos nos fecit mi-
nistros noui testameti: no lra
f spu. Lra em occidit / spu
aut uiuificat. Qz si ministra-
tio mortis lris deformata i la-
pidib? fuit in glia / ita vt non
possent intedere filij isrl in fa-
cie moysi ppter gloriā vultus
ei us q euacuaf: quō non mā-
gis ministratio spu erit i glo-
ria: Nā si ministratio damna-
tionis in gloriā est: multo mā-
gis abundat ministratiō iusti-

gis. **Spū**. i. qd spūale. q. d. nō
fuit i sensu lrali: s. i. iroim? vsq ad spūale. f. **Alia** em
qū est sine spūali intelligētia. **Occidit**: qū ē sine spūali in-
telligētia: ad quā iudei nō trāseunt. **Datib. xij. d.** **Dater** iesu
et frēs eius foris stabāt. i. synagoga et iudei cortet lre adheren-
tes. **Spū** aut uiuificat: intelligētia spūalis. Idcirco
Eccl. xxiij. c. Trāse ad me. i. p corticē: dicit spūalis intellē-
tia. **Can. iij. b.** Paululū cū ptransiit rē. **Exod. xij. b.** Trāsi-
bo et videbo. Quia vero iudei nō trāseut vsq ad medullā: moriū
tur: de quib? **Job. xxx. a.** **Dandebāt** herbas et corticē. **Spū**
ritus aut uiuificat. Ideo beati q scrutant testimonia eius.
Job. vi. i. **Scrutamini.** **Job. vi. g.** **Spū** est q uiuificat. **Vel**
lra occidit. i. multa lraura scripturę. **Pō.** Qm nō cognoui
lraura rē. j. **Cor. viij. a.** **Sciētia** inflat. **Act. xxvj. f.** **Lrē** mul-
te. i. **Arguit** a minorē sic. **K** **Si** ministratio mor-
tis fuit in glia: multo magis ministratio vite erit in gloriā:
ministri veteris testameti fuerūt ministri mortis: ministri noui
testameti fuerūt ministri vite. i. **Mortis**. i. legis mor-
tem spūali intelligētia. **Leuit. xx. c.** **Qui** coheret. i. iij. **Reg. v. g.**
Dors in olla. **Deformata**: turpis formata: sicut muli-
er de deformis: qd qdā inhonestā q in lege pceptebant: sicut
occidere capras et bimōi q sunt opa carnificū: et q palliū por-
tarēt ad renes: vel oprent egesta. **Vel** vt li de: sumat cōple-
tione: sic **Deformata**. i. valde bñ formata: et plene scripta si
qs spūaliter inspiceret. **N** **Fuit** in gloriā. i. ad gloriā moy-
si qui dedit eā. o **Propter** gloriā. i. splēdorē. **Relu-**
tus. Ad lras splēdorē ille cessauit. **Deut. xxxij. b.** **Abagl**
ministratio spu. i. grē q ē i nouo testamēto. **Splēdor** ille
quē habebat moyses significabat q ille pspicue legē intellē-
bat. **Q** aut iudei illi splēdorē videre nō poterāt: significabat
q illi nō intellēbāt legē spūaliter: s. tm ad lram: et hoc etiā si
gnificabat velamē qd posuit sup faciē suā: et p faciē splēdidam
moysi: spūalis intelligētia q velata fuit figuris in signū q iu-
dei nō apphēderūt eā. **r** **Nā** si. **Hec** ē expositio argumētī
pcedētis. **s** **Ministratio** damnationis. i. veteris testa-
mētī qd ministrabat mortē trāsgressorib?. **in glia** est:
id est si ita glōsus appareret minister ipius. **Ab** **Ministeriū**
iusticie. i. noui testamētī p qd dat grā q iustificat et uiuificat.
v **Abundat** in gloriā. i. abundantē gloriā dat ministris et
seruātib? eā. **y** **Nā** nec. Quarta ratio: quia gloriā mini-
stroz veteris testamētī euacuata est: s. nō glia ministroz noui
testamētī: sed adhuc manet. **Nā** qd claruit. i. ipse moyses.
a **In** hac parte. i. in faciē. **z** **Nō** glōrificatū est. i.
nō debet reputari glōsum. **b** **Propter** excellentē glo-
riā. i. cōpatione glie q debet patrib? noui testamētī: siue in cō-
paratione glōrie quę apparuit patribus noui testamētī in
christo. **Datib. xvij. a.** **In** trāsfiguratione. **Deb. iij. a.** **Am-**
plioris em glie rē. **c** **Si** em qd euacuaf. i. verus testa-

mentū qd cessat. **d** **Per** gloriā est. i. reputat glōsum qd
mysteriū fuit p moysen q apparuit glōsus qū tradidit eā. **e**
Ab **ulto** magis qd manet: q ei nō succeder aliū. **f** **In**
glia est. i. debet dici glōsum: sic dicit charitas maior. j. **Cor.**
xij. d. quia non euacuabit: alię aut frutes euacuabunt. **Vel**

cie in gloriā. **Nā** nec glōrifi-
catū est qd claruit in hac pre-
ppter excellentē gloriā. **Si**
em qd euacuaf ppter gloriā ē:
multo magis qd manet i glō-
ria ē. **Hā** bētes igit talē spem
multa fiducia vtimur. **Et** nō
sicut moyses ponebat vela-
mē sup faciē suā vt nō intēdē-
rēt filij isrl i faciē ei? qd euacu-
af: s. obtusi sūt sens? eoz. **U**
q in hōdiernū em diē idipm
p velamē i lēctione veteri testa-

bat velamē. i. i figurē loqbat. **k** **At** nō intēderēt in
faciē ei? i. vt nō caperēt spūalē intelligētiā legē: q p faciē ei?
figuraf. **Mos** iq nō sic loqmur: s. manifestam? oib? sic est. **l**
Q **velamen**. i. figurē. **m** **Euacuaf** a nob spūalē expo-
nētib?. **Sz** dico. **At** nō intēderēt: qz nō poterāt. **Sz**
adhuc nō intēdūt: qz obtusi sūt sensus eoz: hebetē rōnem
habēt. **Ro. xi. c.** **Ecce** itas ptingit. **Job. ix. g.** **Qui** vident cecī
fiant. **n** **Alq** in hōdiernū diē. **Pō.** **Ob**scurent oculi
eoz ne videāt: iudei. i. spūalem intelligētiā. **Esa. vi. c.** **Ecce**
cor pphū. **Ecce** xij. b. **Faciē** tuā velabis. **o** **Idipm**
velamē: ignoratiē et infidelitatis. **p** **In** lēctione vete-
ris testamētī. i. in iudeis vetera adhuc lectantib? manet.

Non reuelatum:
ra p se fruct? sine eo pducit. **Illud** q sup **Ecce** intelligit
de initio material: qd hic dicit pelagū de formal. **Fidei** sup
plemētū. i. pmiū / gloriā. i. eternā: quā dīcebant hōiem posse
mereri: nō tū habere nisi a deo dāte: **Da?** ēē cogitare qz cre-
dere. **Cōtra.** **Esa. vij. b.** **fm** **Septuaginta**: **Nisi** credideritis
nō intelligetis. **Sz** illud intelligere nihil aliud ē q cogitare: q
credere pū est q cogitare. **Ad** idē qd hic dicit: habet sup illud
Ro. xi. b. **Ceteri** pō excecati sūt. **Blo.** **Quicūq** em cū intel-
xisset noluit credere: id debet consequi qd vult. i. ne de cetero
possit credere. **Solo.** **Est** quidā intellect? discernēs: et qdā cō-
sentis. **Intellect?** discernens est: qū qd scit quid est: et qd dē
verū siue falsū: hic pcedit fidē intellect?. **Cōsentis** est qū cō-
siderat cām ppter quā credit: hūc pcedit credere. **Cū** assentiōe
cogitare: q fidel est cogitare et assentire: et ita fides q est vnica
frus habet duos mor? et vsus: qd est incōueniēs. **Solo.** **Co-**
gitare cū assensione non duos vsus: s. tm vniū dicit. **Assentio**
em nō dicit vsum p se: s. est qsi specifica differētia ipi?. **Scien-**
ter peccare occasionalit: qz oñdit pctm: q cognitio mag? irri-
taf hō si nō habet grām. **U** **abūdet** pctm. **Ro. v. d.** **Liberet**
grā. **Ro. iij. d.** **Qui** apponit sciam. **Eccl. j. d.** **Dandātū** bo-
nū. **Ro. vij. c.** **Sciētia** inflat. **j. Cor. viij. a.** **Sine** grā occidit.
j. Cor. xv. g. **Quibuscūq** nōxia occasionaliter. **Liberā** quidē
est volūtas: q magis se habet ad malū q ad bonū: **Cōtra** ad
bonū ē creata. **Solo** ad neutrū se hz p se: licet facilius possit
facere alterū. i. malū: qz in bono multę exigunt differētię.
Filij isrl nō possēt intēdere. **Exo. xxxij. d.** **Quia** finē habēt
figurę: q thurificatio et mulieruz purificatio: et aq bñdicta q
est loco asperisionis debēt cessare. **Solo.** **Figure** et q pncipalr
erāt ad significandū cessare debēt et cessant: q aut sunt figurę
faciendoz: nō debēt cessare: nec sūt illa q sunt ad ampliandū
cultū dei: sicut thurificatio et cereus paschalis q significat co-
lumnā q aīcedebat pplm israeliticū in deserto. **Imagines**
tollūt. **Nota** q bñ ponit exemplū in sacra scriptura de illici-
tis sic hic: et sic dñs **Luc. xviij. a.** de iudice nequā: q nec deū

Exo. 34. d.

B

pō. 68.

Expositio
Blo.

Epistole secunde ad Corinthios

B a. **N**ō reuelatū: qz sic añ aduentū ch̄risti intellexerūt: adhuc ita ē nō aliter intelligitū. **b**. **N**ō in ch̄risto. i. in fide ch̄risti q̄ est in euāgelio: euacuat. **N**ō significatū fuit in scissione ve- li. **Matth. xxvij. f. Barth. xj. d.** Reuelasti ea paruulis: humili- bus ch̄ristianis: nō sup̄bis iudeis. **Proverb. xxvij. d.** Apra sunt

†2. Negl. 22. b.

pau. p. 1. Reuelara
sunt fundamēta oibz ter
rarū. i. libri i quoy snia
fundata est ecclia in pas
sione. i. manifesta et qñ
gloriata. **Cū** legis:
id ē quāuis exponat eis
moyses. i. verus testa
mentū: tñ velamē culpe
et infidelitatis. **Dispo**
siti est super corz qñ

Job. 4. d.
19. q. 2. c. duci
ff. d. regu. c. licet
in prin.

a mēti manet nōn reuelatū qđ
b ī chriſtō euacuaf: S; vſq; in
c hodiernū diē cū lēgitur moy
d ſes velamē poſitū eſt ſup cor
e eoz. Cū aut puerſus fuerit
f ad deū: auferet velamē. Bō
g minus aut ſpūs eſt. Vbi aut
h ſpirī dñi: ibi libertas. Ad
i vero oēs reuelata facie glori
l am dñi ſpēculātes / in eandē
m imaginē trāſſormamur ā cla

Cor. xij. b. Duidens prout vult singulis. Et quos vult: ergo si-
cut ex voluntate quosdā illuminat: ita quosdā in tenebris deserit
ex voluntate. Solo. Prīmū pprie est dictum: qz ex pura libera-
litate illuminat qd illuminat: Sed cū dicat: quos vult in tene-
bris deserit: i propria est: quia sic notatur eius p̄electio. A for-

ritate in claritatē tānq̃ a do-
mini spiritu. ¶ Caplm. III

Iteo habetis hanc ad-
ministrationē iuxta quā
misericordiā consecuti su-
mus: nō deficim⁹: sed abdica-
mus occulta dedecoris: nō
ambulantes in astutia: neq;
adulterantes verbum dei: sed
in manifestatione veritatis /
commendantes nosmetipsos

culo non a specula.
Unde sion put inter
praf speculatio: a spe
culo sumit pro ecclē
sia militante: que vi
det eterna q̄si in spe
culo: put aurē a spe
cula: significat ecclē
siam triumphantem:
quia qui ibi sunt res
q̄ a longe sunt: v̄ p̄te
rita ⁊ multa futura vi
dentur: sicut ille q̄ est in
specula: fiḡ a lōge sum
itur et sic. Et a. xij. b.

Theo. Quob² modis se commē- **Expo. Cap. III**
dat apłs in hoc caplo / fm duas partes in quibus dñi

Ita aplos in hoc caplo / fm duas partes in quibus di-
ditur. In pma parte comendat se ex mo administrationis
sue. In secunda a patientia: ibi: **H**abemus aut thesauri.
In pma ergo parte pmo comendat se a sinceritate vite: ibi: **H**a-
bentes hac. In secundo a manifesta doctrina: ibi: **Q** si eni
oportuerit. Tercio a fine: qz non ppter laudem / sed dñi
pdicat: ibi: **N**on em. Inde sequit secunda pars: in qua comen-
dat se a patientia. Primo p offensionē fragilitatis sue: qz si ada-
mas bene parit: non est mirum: qula nō est fragilis: ibi: **H**abe-
mus thesauri. Secundo a multiplici pssioe tribulationū: ibi:
In oib⁹ tribulationē patimur. Tercio ab imitatioe passi-
onis dñice: ibi: **S**ēp mortificationē. Quarto. pbat auctē b
qđ debet facere: maxie ppter duo: ppter firmā fidē: s ptem certā
quā habet: ibi: **S**icut scriptū ē credidi. Quiro triplicē vi-
litate sustinentie passionū assignat. Prima est q ad primū: ibi:
Dia em ppter vos. Secūda est q ad seipm q duplex est: ppter
seipm ad pns: ibi: **D**ropē qđ nō deficiū. Tercia est ppter
se q ad futurū: ibi: **I**d em qđ in pñi. Dicit g: **I**deo:
Cōtinua. Quia sic trāsformamur a claritate in claritate a dño.
Ideo hāc administrationē / sibi dei: nō abscondit. **L**uc.
xij. f. Seruus. **E**cclj. xxx. c. Bona abscondita. **v** **J**uxta qđ
misericordiā psecuti sum⁹. i. nō a meritis nrīs. **i**. **1**moth.
j. c. **M**isericordiā dñi psecuti sum⁹. **x** **N**ō deficiū: ppter
uersitatē aliquā. **y** **A**bdicam⁹ / admouem⁹. **3** **O**cculta
dedecoris. i. occultas turpitudines: vt sunt imūde cogitatio-
nes et hmoi: qđ ppetit mīstrantib⁹ vbi dei: qz sup illud. ij. **R**eg.
vij. a. **N**ō edificabis mibi donū: qz vt sāguinū es: dñe **B**reg.
Sordes tergere nō valēt man⁹ q lutū tenēt. **Q**đ significatū ē
Exo. xix. b. vbi pcepit dñs vt ppl⁹ acceptur / legē purificaret: sēc
mutaret vestimēta sua. Purificatio h fit p lachrymas: mutatio
vestimētorū: mutatio puerfatiōis. **E**st iplo ita pcepit: qđ g legis-
latori pdicatori et doctōri: **Q**đ iterū fuit significatū i morte: qđ
auct⁹ aucticiaret legē iplo: p octoginta dies se ppauit. Primo pu-
rificauit se p qdraginta dies: inde ieiunauit i mōte qdraginta die-
b⁹. **P**ropt hoc etiā vt **E**xo. xx. habet: data est lex i igne q so-
lus int elemēta sordes nō accipit: s psumit: qđ significat qm illi
p qđ debet lex mīstrari ita debet ē mudi q alios purificēt. **O**c-
cultā dedecoris. **E**cclj. vij. d. **E**t vide abominaciones p-
fissimas. **E**ph. v. c. **Q**uē in occulto fiunt ab eis / turpe est dicere.
a **N**ō ambulātes i astutia. i. in calliditate hypocrisis: q oc-
cultā dedecor: nō abdicat. **J**uxta illud **E**cclj. xix. d. **E**st q nequit
se hūilitat et infiora ei⁹ plena sūt dolo: **J**ob. xxxvj. b. **S**imulato-
res et callidatē. **b** **M**ecq adulterātes vbi dei. **e**. q. d. **N**ō
sum⁹ sicut plurimī. **c** **S**z in manifestatioe vitiae. i. ma-
nifestādo pstatē: ita q apparet qles sum⁹: et b est: **d** **C**ōme-
dantes nos.

9: a best! d. C. Oñe
dantes nos
8: i. en ministerio nro

Ideo habētes rē. Alijs mīserem^o. i. vt in mīsericōdia
spūscū. Sine cōpariōe aduersariōz. i. simpliciter ⁊ absolute
qđ dicit qz mali qñq sūt cōmēdabiles cōpariōe peior. Ecce.
c. xvi. i. Iustificata

٢٥.٢٨.

lata/ea interlozi:a p'dictis velaminib⁹. Ps. Reuelabit dñs co
densa. Esaie. xliij. a. Ut aperires oculos cecoz. Et Esa. xxxij. a.
Nō caligabūt oculi videntū. n^o **I**n speculātes/qñ p specu
lū aspiciētes a speculo. Uti. j. Cor. xij. d. Videm⁹ nūc zē.
In eandē imaginē. Scdm Glo. B exponit triplicet. Primo
de increata imagine: q̄ est diuina essentia. Gen. j. c. Faciam⁹ ho
minē ad imaginē. Secundo de imagine creata/ q̄ est ratio. Ter
tio de imagine increata q̄ est fili⁹ dei. j. Cor. xj. b. Qui est. i. ima
go dei. m^o **I**llam dñi. i. gl'iosum dñm cristū. In eandem
imaginē. i. in imaginē q̄ est ipse de⁹: hęc est diuina essentia. p
Transformamur. i. assimilamur ei magis ac magis. q^o **I**n
claritate/nature. r^o **I**n claritatē/ grē. Vel/ a claritate/
grē. In claritatē/ gl'ie: qd̄ est qñ hō pñct i grā q̄ augef in eo.
s^o **I**n q̄ a dñi spū: qm̄ decet q̄ magna faciat: r ideo nō est
mirū: si sic trāsfōrmamur: qz magnus est q̄ hoc facit. Vel/ a cla
ritate/ moysi/ in claritate/ cristi. i. a cognitione legis in co
gnitionem euangelij: tāq̄ ducti a spiritu dñi. Ro. viij. f. Quos
p'dēstinauit p'fōrmes fieri imaginis filiū sui.

Expositio
Blo. 24

timebatur nec hoies verebatur: Dñs ip̃s. Sñr dabat in veteri te-
stamēto: sed nō vī sacramētoꝝ: nec in tanta abūdātia sicut in no-
uo testamento. Sed obfuit: q̃z inde magis peccauerunt: q̃si po-
tea ip̃m exasperauerūt. In gl̃ia est dei patris: Phil. ij. b. Q̃tū
credimus: cōpatio fit in genere. i. si multū credim⁹: multū videbi-
mus. Non intenderent. i. ne in credendo lēderent sp̃s aliter. Nā
si iudeis dicta fuisset aperte veritas de incarnatione ⁊ passione:
⁊ h̃mōi: incidissent in infinitos errores: sicut ppter hoc qd̃ dicit
Erod. xxxij. d. quia moyses vidit posteriora dñi: dicit q̃ ip̃e
habet lineamenta corporea. Velum templi scissum est: Barth.
xxvij. f. Rationē eozum. Roma. xj. c. Pōt operari qd̃ vult. j.

Expofitio
Glo.

24.

Dantes nosmetipsos. i. comedabiles nos reddetes: a Ad
oēs sciāz hoim: ita qd b scit oēs apte. S3 Jrlū. Gal. i. b.
Si boib placere. S3 soluit p b qd addit: b Corā deo. i.
in manifestatiōe scitatis. Veritas aut nō hrit angulos. Job.
xvi. d. Terra ne operias. Darth. v. b. Luceat lux v̄ra rē. c

Quod si. Comēdat se
a manifesta doctri-
na. Dico qd mēsto
veritates. Q. i. sed:
Si optū est i his
q pērit: qd ad
eos. S3. i. creduli nō
vidit splēdorē verita-
tis: merito p̄die ob-
secantis. **D**eus
hui' seculi: q regit
bonos et malos q sūt
i hoc seculo. **E**x-

Cecavit nō imper-
nēdo maliciā: s nō largiēdo grāz. **U**el **D**e hui' seculi: dīa
bolus q p̄cipat hūc seculo: est de' manifeste. Job. xliij. d.
Princeps mūdi hui'. **E**xcecauit superbos fumo: auaros
pulvere: luxuriosos luto. **U**el sumit hic impropriē. **D**eus: p
dōo vel p magno potēte: sicut Bēn. xxiiij. b. Vidi faciē tuā
qst faciē dei. i. qst faciē cuiusdā magni potentis. Exod. xxij. d.
Dūs non detrahes. Et. viij. a. Constitut te deū pharaonis.
Uel nō fulgeat. Job. xxv. a. Sup quē nō fultit lumē ei':
Illuminatio euāgelij. i. doctrina euāgelij illuminat.
Splēdor christi: in q p̄dicat glia diuinitatis christi: nō solū
inimicas humanitatis. **I**llū em. **I**llū tertio se comēdat
a fine: qd comēdat se nō p̄p̄t se: vt inanis glie cupidus: sed ad
glorificationē christi: s ielūm christū. **P**s. **A**t annūciē omēs
p̄dicationes tuas. Et alibi. In deo laudabo v̄bū. **P**s. **L**au-
date qm bonus est dñs. **P**s. **L**ingua mea calamus scribe.
q. d. sicut calam' nō est laudādu: si est bona scriptura p eū fa-
cta: s scripto: ita laus p̄dicatois nō est: sed dei scribētis i lin-
gua ei'. **E**la. x. d. Nūqđ gliab' securis. **S**eruos v̄ros
p̄sum: q: s'um' serui et mistri nō n̄t: quia ipe dicit Lucē.
xxi. c. Qui maior est in vobis fiat sicut minor. j. Cor. ix. c.
Oim me seruū feci. Bēn. xxv. c. Maior fūet minor. **D**ar-
th. d. Quicūqz voluerit inter vos p̄mus esse. **Q**uasi
hoc facim' nō a vobis: sed **Q**ui qui dixit de tenebris. i.

Ps. **D**ixit et facta sunt: imo multo facili' opat' est
de' oia et qdide opat' q possit hō aliqd dicere. **U**el **D**ixit. i.
verbo fecit. i. p filiū suū qui est verbū ei' p quē oia fecit. m
De tenebris lucē splēdescere. i. post tenebras lucē fecit
p quā illud chaos illuminauit. **E**cēj. xliij. a. **E**go feci vt in ce-
lis ostret lumē. Job. xxxvj. d. In manib' suis abscondit lucē.
Ps. **D**ixit: fiat lux: Bēn. j. a. Job. j. a. **L**ux i tenebris lucet. **P**s.
Et nō sicut dies illuminabit. Job. xviij. c. **P**ost tenebras
spero lucē. **E**la. ix. a. **P**opul' gentiū rē. **E**ph. v. b. **E**rat is ali-
qñ tenebrē. **I**lluxit in cordib' n̄ris: q qd diu sunt i pec-
cato: sunt tenebrosi: et qst abyssum: sicut erat illud chaos. **P**s.
Deus dñs et illuxit nob. ij. **P**et. j. d. **L**ucifer oriat' in cordib'
v̄ris. **P**s. **D**ñs illūinatio mea. **E**cēj. xliij. b. **S**ol mūdū illūi-
nat. j. Job. j. b. **D**e' lux est. Job. j. a. **I**llūinat oēm hoīez ve-
nitē rē. **P**s. **I**llūina oculos meos ne vnqz obdormiā i morte
Et alibi. **D**e' me' illūina tenebras meas. **O** **A**d illūinati-
onē scie. **P**assive. i. vt illūinati scirem'. **P** **C**laritatē dei
i. deū patrē esse lucē et ielūm christū. Job. viij. b. **E**go sū lux
mūdi. **S**ap. viij. d. **L**andoz lucis eterne. **I**deb. j. a. **Q**ui cū sit
splēdor glie. **U**el active. i. **A**t illuminem' alios de scia. **C**lari-
tatis dei: quā habem' **D**arth. v. b. **V**os estis lux mūdi. **E**t
illū de aplis. **P**ortātes pacē. **Q** **I**n faciē christi iesu. i. p
ielūm christū q est faciēs dei patris: p quē cognoscit de' p̄r.
Ps. **O**stēde faciē tuā et salut erim'. Job. xxxij. d. **V**idebitis
faciē ei' i nubilo. **E**xo. xxxij. c. **O**stēde mihi faciē tuā. i. fac talē
filiū. p quē possis ostēdi. **I** **H**abemus aut. **L**uce est se-
cūda pars capli in q se comēdat a patiētia tribulationū. **P**ri-
mo: qz oñdū se fragilē: qz si eēt impassibilis et nō patere p̄o

christo nō eēt ex hoc comedabilis. **T**hesaurū istū. i. hāc
sciam. **I**n vasis fictilib'. i. in corporib' fragilib'. **E**sa. xlv.
b. **U**q q p̄radicit factori suo: testa de sam ijs terre. **L**oc' est in q
abūdat terra ad faciēdū fictilia. **I**diere. xviij. a. **S**iē lūtū. **E**sa. j.
g. **F**ortitudo n̄ra vt fauilla stupe. Job. iij. d. **Q**uāto mag' hī q
luteas habitāt domos.

Ielūm christū dñm n̄m. **M**os
aut seruōs vestros per ielūm:
qm de' q dixit de tenebris lu-
cē splēdescere: ipe illūxit i cor-
dibus n̄ris ad illuminationē
scie claritatis dei in faciē chri-
sti iesu. **H**abem' autē thesau-
rū istū in vasis fictilib' vt sub
limitas sit virtutis dei: et non

Esa. lxiij. c. **M**os vero
lūtū. **V** **A**t subli-
mitas: altitudo et po-
tentia: sit. i. appareat. j.
Cor. j. d. **N**ō multi sa-
piētes nō mlti potētes
Deut. viij. d. **N**e dicāt
potētia n̄ra extermināui
m' hostes. **I**udic. viij.
a. **D**ulc' tecū est pplē:
nō tradet madiā i man'
ei': nec glie ē me iſrl.
Thesaurū. i. sciētiā.

Prouerb. xxi. c. **T**hesaurus. **D**ar th. xiiij. g. **O**is scribadoct'.
Ecēj. xx. d. **S**apia abscondita et thesaurus. **I**n Glo. tangit de
thesauro sacratī corpis dñici: qd habem' in die pasche. **I**n
vasis fictilib': **E**t q: thesaurus est: valde timendū est p̄cipue
illa die eis q illū circūferunt p vicos et platcas: et etiam in vasis
fictilib' q defacili frangunt p p̄ctm. **P**ropter qd p̄cipit **E**xod.

Ps. xvi. f. **I**ustificasti sorores tuas in oib' abominationib' qz
opata es. **L**uc. xviij. c. **D**escēdit h iustificat' ab illo: **D**alos p
merito p̄cipit: nō impiēdo maliciā: s in largiēdo grām. **F**ace
re qd volūt: q ipi volūt nō credere. **S**ol. **V**olūt qd ex q seque-
bant eos non credere: qz volebāt sequi acceptiones suas: et rati-
ones naturales: ex quib' sequit' q non credāt. **E**t in glauis ven-
tris. **P**hil. iij. d. **Q**uoz de' v̄ter est. **E**t nota q de' excecāt non
impiēdo grām: diabol' suggerēdo et in p̄ctm ruere faciēdo:
supbia grām destruendo. **Q**uia de illo est: s fil' spūsanct' ē de
p̄re: q est imago patris: et eadem rōne imago fili: qz fil' est de fi-
lio. **S**olo. **N**oc nō est tota causa qre fil' est imago patris. qz est
de illo: s qz est de illo: et qz qstis ei: et qz alius ab eo: sicut a p̄re.
Ite qz dat totā essentiā suā aliq sicut et pater: spūsanct' aut non
dat totā essentiā suā aliq: nec ali' ab eo. **I**te qz imago est tñ vni-
us: et ipe est vtriusqz et patris et fili. **Q**ui videt me: **Job**. xliij. b.
Lōtra alius est intellectus hui' et illi'. **S**olo. **A**lio motu moue-
mur in filiū: et alio in patrē: sed hoc ideo dicit: qz nō pōt qz p̄re-
cte cognoscere vnū relatiuoz: qn coſcat et aliō. **E**t iterū: qz fili-
us est imago patris. **I**te qz idem. **F**iliū in tpe. i. qz eterna gene-
ratio nō mēit a p̄re. **C**omendā' nos. **L**ōtra **P**rouerb. xviij.
a. **L**audet te alien' et nō os tuū: extrane' et nō labia tua. **S**olo.
Nō te laudet os tuū: finalit' vel grendo p̄p̄riā glām. **E**xperit
em tenebrē: tangit qd habet **Bēn**. j. a. **E**t notandū q tenebra
aliqñ est nomē purg p̄uationis: et est idem qd absentia lucis: et sic
nō fuerūt cū tota massa: et sic sumit **Bēn**. j. a. **Q**ñqz ponit posi-
tiue: et tūc est obscuritas aeris q sit ex oppositione. **D**oles celis:
h̄c fuit materia superior' elemētoz et firmamētī. **E**t terrē inferi-
oz elemētoz. **S**cia em glia dei est: immo sapia vel donū intel-
lectus. **S**cia em p̄p̄rie scim' cōuersari in hac praua et puerla na-
tione. **S**ed sciendū q sciētia sumit hic large p cōsignificatione
cuiuscunqz modi sit: et scire q̄lter de' curat: illuminat et h̄mō: est
doni intellect': tñ si p̄siderem' grām et p̄tutē in qstū est p̄ia p̄ctō:
subjacet dono scie. **S**i in qstū est effect' dei: sic p̄inet p̄sideratio
ipi' ad donū intellectus. **Q**ui est facies patris. **Job**. j. b. **D**eum
nemo vidit vnqz: nisi cui vnigenit' enarravit rē. **E**t nota q fin
q b nomē p̄ sumit ab innascibilitate bñ cognoscit: p̄ sine filio.
Scōm aut qd sumit a p̄nitētia d̄: relatiue ad filiū: et sine eo cog-
nosci n̄ pōt: et sic sumit h. **S**ustineā sp̄ potēs sū ad sustinēdū ma-
iores. **Job**. xxxviij. b. **P**osui vectē et ostia et dixi: huc vsqz venies
et nō pcedes vltra: et h p̄ringes tumētes fluct' tuos: qz sp̄ deuicit
hō tribulationē q significat i paruitate si velit.

Habem' aut rē. **Q**uā refert ad gloriā suā. **I**d est in corpo-
rib' fragilib'. **E**sa. lxiij. d. **E**t nūc dñe deus p̄ n̄ es tu: nos sō
lūtū. **T**hesaurū: dicit sacramentū **D**arth. viij. a. **M**olre sanctū
v 3 dare canibus.

B

Expositio
Glo.

In gloria dei. Cor. x. g. Omnia in gloria dei facite. a. Propter quod non deficiamus. Hec est secunda utilitas in pñti q ad nos: qz p tribulationes verus hō atterit et nouus magis ac magis renouat. Breg. Virabili dispensatione fit: dū exteri affligit interius reficit. Job. v. c. Tulnerat et ipse medef. b

Propter quod non deficiamus. Breg. xv. d. Dimitte te eos ieiunos nolo: ne deficiat in via. c

Postea hō corrumpat. Ro. vi. a. Ne quis in die in die affluat. e. Reno-

uatur. Ps. Renouabit ut aequilae iuuetur tua. Zach. iij. b. Auferte ab eo vestimenta sordida. Apoc. xxi. b. Ecce noua facio oia. g. Id est. Ecce assignat ter-

ram vilitatem ppter quā libet sustinere sūt tribulationes. Id nō notat qm minū est in se et maxime in cōpatione glie. Sap. iij. a. In paucis verati. Eccl. vi. c. Exiguū laborabis. b. Id est pñti. i. e. debet in vita pñti: qz ut dicit. Job. v. d. Quid in maligno positus est. Diere. xlv. b. Ecce qd edificauit destruo: et tu tibi gñis gau-

dia. c. i. Momentaneū. i. trāsitoria tribulatio. Breg. xxi. d. Una hora nō potuitis. c. Elia. iij. c. In momento. Ro. viij. d. Mō sunt cōdignae passionēs. Bar. xxi. b. Quia sup pauca fuisti fidel.

Sap. xij. d. Tanqz momentū: Tribulatio modica localis: momentanea leuis remuneratio magna: celestis eterna solida. k

Et leue q ad ipm feret: qz dñs alleuat cui iugū suauē: et oī leue: ut Breg. xj. d. Et xxi. b. Sup multa te constituā. Eccl. xij. a. Reddā ei iux vīas suas. Glo. In bonis modū excedit clemētia. Supra modū. Ecce dicit de pñti qz

trāit corā illa. Supra modū: in hoc magnitudo pñti qz modicitatē tribulationis. Ps. Magna est glia ei in salutarē tuo. m. In sublimitate: cōtra id qd dictū ē in pñti. q. d. pgrui erit: cōgrui em ē ut hō in terra pacis i sublimi gaudeat. Eccl. xxiij. d. In pascuis vberimis pascā eos et in mōtibz. Et hē magnū erit ibi gaudium: qz patria nra ē. Et dicit q libet q magis diligeret in patria sua viginti marchas i redditibus qz in aliena pñti qdraginta. Ps. Retent oēs q sperāt in te i gñū exultabūt. Et alibi. In secula seculorū laudabūt te. i. pgrue. Ecce optimi reddit: nō tñ annales nec diurni: sed qli bet momento renascētes. n. Pōdus glie: hoc dicit qz i se tāta ē qz hō in se eā sustinere nō posset nisi dño faciete. Eccl. xliij. b. Elidi et cecidi in facie meā. Ibi Breg. In quāta miseria cecidim? q bonū sustinere nō possum? ad qd creati sum? Sz nota Glo. q valde bñ hoc ponit: dicit em: Ponit leue i pōdus: glie i tribulationes: eternū i momentaneū: in sublimitate. i. in celo: contra qd dicit in pñti: non cōtemplabimur. i. nō pñderantibus. q. d. ppter hoc sic operabimur: qz nō habem? oculū ad trāsitoria et pñtia: sz ad futura et eterna. Breg. xj. a. Inuisibile tanqz visibile sustinuit. o. Quē nō vident? oculo corporeo: nisi spūali. i. intellectu. Esa. lxvij. b. Oculi nō vident de? absqz te: q pparasti expectantibz te. Ro. viij. e. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

Expositio. Glo. b. Si autē qd nō videmus. c.

in gloriā dei. Propter quod nō deficiamus. Sed licet is q foris est noster hō corrumpat: tñ is q intus est renouat de die i die. Id em qd in pñti est momentaneū et leue tribulatiois nre: supra modū in sublimitate eternū glie pōdus opat in nobis: nō cōtemplātibz nobis q vident? sz q nō vident. Quē em vident? tpalia sunt: q aut non videntur? eterna sunt.

Cimus em. Ca. v. qm si terrestris domus nra huius habitationis

tra. s. j. b. Grauat sum? ultra modū: s nō nisi p tribulationes: ergo erat ad ferendū graues. Solo. Mō fuit grauat? ppter pōdus tribulationis in se: s ppter quandā suā inertiam. Paruis laboribz magna reddet: tñ imo magnis: qz Breg. xj. g. Scilicet ludibria et zbera expti sūt. Mōne hic magni laboris. Itē. s. iij. d. Quotidie morimur ppter vos: et qd maior labor: Sol.

Dis labor tpalis vel tribulatio leuis quo ad virtutē ferentis. Breg. xj. d. Iugū meū suauē est. Et itē q ad cōpationē pñti. Bar. xxi. b. Supra multa te pñti. Supra modum sublimitas sine pportione. Eccl. viij. a. Reddā ei iuxta vīas suas. Glo. In bonis modū excedit clemētia. Quē vident? tpalia sunt. i. trāsitoria: ppter hoc sz pñti: et pñti avaro Breg. xij. b. Chanaā in manu ei: statim dolosa qm i animo

scilicet trāsitoria pponderat eternis. Expositio. Ca. v. Cimus em. Hoc caplm diuidit i duas ptes. In pma pcludit ex pcedēti glificationē corpis: et postea pbat eā esse futurā. In secūda redit ad sul cōmēdationē: ibi: Sciētes g. Primo g pcludit glificationē corpis q pñti in qtuor sequētibz ex qtuor differētijs pñti. Secūdo pbat glificationē corpis eē futurā. Primo p naturalē appetitū: ibi: Nā in hoc ingemim? Tertio p naturalē fugā: qz ex q hō naturalit fugit corruptionē corpis: naturalit i corruptionē ei appetit: ibi: Nā et q sum? Quarto p afflictionē: ibi: Qui aut efficit? et per opis potestātē. Quinto p naturā fidē: ibi: Audentes aut: qz si fides est cognitio mediata: oportet q ponit sit cognitio immediata: qz mediatio non est nisi respectu immediationis: et ex immediata cognitione aīe reddunt dotes corpis. Sexto pbat idē p naturā pegrinationis: pegrinatio nō est nisi respectu patrie: qz cū pegrinamur habem? patriā ad quā possumus puenire: aliter nō esset patria nob: et de necessitate i corpe: sicut in eo pegrinamur: hoc pbat: ibi: Audem? aut. Septio pbat idē p naturā iusticię: ibi: Oēs em nos manifestari. Inde sequit secūda pars q suo loco diuisa def. dicit g: p Scim? An dico q tribulatio pōdus eterne glie oparat in nob nō pñderantibz. c. q Em qz scim? non dubitamus. ij. Pet. i. c. Non enim indoctas fabulas secuti notā fecim? vob dñi nri iesu christi virtutē. Uel scim? id ē firmiter credim? r Si terrestris domus nra huius habitationis. i. corpus nrm in q habitat aīa nra. Job. iij. d. Qui habitat domos luteas. c. s Terrestris: origine in quo inuitamur

p Scim? em. c. Quia tam habemus spe. Roma. viij. d. Expositio Spe em salui facti sumus: et hec certitudo spei est ex ineffabili gustatioe in mēte hois: de q Aug. in lib. pñf. Tanta locun

tra. s. j. b. Grauat sum? ultra modū: s nō nisi p tribulationes: ergo erat ad ferendū graues. Solo. Mō fuit grauat? ppter pōdus tribulationis in se: s ppter quandā suā inertiam. Paruis laboribz magna reddet: tñ imo magnis: qz Breg. xj. g. Scilicet ludibria et zbera expti sūt. Mōne hic magni laboris. Itē. s. iij. d. Quotidie morimur ppter vos: et qd maior labor: Sol.

Dis labor tpalis vel tribulatio leuis quo ad virtutē ferentis. Breg. xj. d. Iugū meū suauē est. Et itē q ad cōpationē pñti. Bar. xxi. b. Supra multa te pñti. Supra modum sublimitas sine pportione. Eccl. viij. a. Reddā ei iuxta vīas suas. Glo. In bonis modū excedit clemētia. Quē vident? tpalia sunt. i. trāsitoria: ppter hoc sz pñti: et pñti avaro Breg. xij. b. Chanaā in manu ei: statim dolosa qm i animo

scilicet trāsitoria pponderat eternis. Expositio. Ca. v. Cimus em. Hoc caplm diuidit i duas ptes. In pma pcludit ex pcedēti glificationē corpis: et postea pbat eā esse futurā. In secūda redit ad sul cōmēdationē: ibi: Sciētes g. Primo g pcludit glificationē corpis q pñti in qtuor sequētibz ex qtuor differētijs pñti. Secūdo pbat glificationē corpis eē futurā. Primo p naturalē appetitū: ibi: Nā in hoc ingemim? Tertio p naturalē fugā: qz ex q hō naturalit fugit corruptionē corpis: naturalit i corruptionē ei appetit: ibi: Nā et q sum? Quarto p afflictionē: ibi: Qui aut efficit? et per opis potestātē. Quinto p naturā fidē: ibi: Audentes aut: qz si fides est cognitio mediata: oportet q ponit sit cognitio immediata: qz mediatio non est nisi respectu immediationis: et ex immediata cognitione aīe reddunt dotes corpis. Sexto pbat idē p naturā pegrinationis: pegrinatio nō est nisi respectu patrie: qz cū pegrinamur habem? patriā ad quā possumus puenire: aliter nō esset patria nob: et de necessitate i corpe: sicut in eo pegrinamur: hoc pbat: ibi: Audem? aut. Septio pbat idē p naturā iusticię: ibi: Oēs em nos manifestari. Inde sequit secūda pars q suo loco diuisa def. dicit g: p Scim? An dico q tribulatio pōdus eterne glie oparat in nob nō pñderantibz. c. q Em qz scim? non dubitamus. ij. Pet. i. c. Non enim indoctas fabulas secuti notā fecim? vob dñi nri iesu christi virtutē. Uel scim? id ē firmiter credim? r Si terrestris domus nra huius habitationis. i. corpus nrm in q habitat aīa nra. Job. iij. d. Qui habitat domos luteas. c. s Terrestris: origine in quo inuitamur

p Scim? em. c. Quia tam habemus spe. Roma. viij. d. Expositio Spe em salui facti sumus: et hec certitudo spei est ex ineffabili gustatioe in mēte hois: de q Aug. in lib. pñf. Tanta locun

tra. s. j. b. Grauat sum? ultra modū: s nō nisi p tribulationes: ergo erat ad ferendū graues. Solo. Mō fuit grauat? ppter pōdus tribulationis in se: s ppter quandā suā inertiam. Paruis laboribz magna reddet: tñ imo magnis: qz Breg. xj. g. Scilicet ludibria et zbera expti sūt. Mōne hic magni laboris. Itē. s. iij. d. Quotidie morimur ppter vos: et qd maior labor: Sol.

Dis labor tpalis vel tribulatio leuis quo ad virtutē ferentis. Breg. xj. d. Iugū meū suauē est. Et itē q ad cōpationē pñti. Bar. xxi. b. Supra multa te pñti. Supra modum sublimitas sine pportione. Eccl. viij. a. Reddā ei iuxta vīas suas. Glo. In bonis modū excedit clemētia. Quē vident? tpalia sunt. i. trāsitoria: ppter hoc sz pñti: et pñti avaro Breg. xij. b. Chanaā in manu ei: statim dolosa qm i animo

scilicet trāsitoria pponderat eternis. Expositio. Ca. v. Cimus em. Hoc caplm diuidit i duas ptes. In pma pcludit ex pcedēti glificationē corpis: et postea pbat eā esse futurā. In secūda redit ad sul cōmēdationē: ibi: Sciētes g. Primo g pcludit glificationē corpis q pñti in qtuor sequētibz ex qtuor differētijs pñti. Secūdo pbat glificationē corpis eē futurā. Primo p naturalē appetitū: ibi: Nā in hoc ingemim? Tertio p naturalē fugā: qz ex q hō naturalit fugit corruptionē corpis: naturalit i corruptionē ei appetit: ibi: Nā et q sum? Quarto p afflictionē: ibi: Qui aut efficit? et per opis potestātē. Quinto p naturā fidē: ibi: Audentes aut: qz si fides est cognitio mediata: oportet q ponit sit cognitio immediata: qz mediatio non est nisi respectu immediationis: et ex immediata cognitione aīe reddunt dotes corpis. Sexto pbat idē p naturā pegrinationis: pegrinatio nō est nisi respectu patrie: qz cū pegrinamur habem? patriā ad quā possumus puenire: aliter nō esset patria nob: et de necessitate i corpe: sicut in eo pegrinamur: hoc pbat: ibi: Audem? aut. Septio pbat idē p naturā iusticię: ibi: Oēs em nos manifestari. Inde sequit secūda pars q suo loco diuisa def. dicit g: p Scim? An dico q tribulatio pōdus eterne glie oparat in nob nō pñderantibz. c. q Em qz scim? non dubitamus. ij. Pet. i. c. Non enim indoctas fabulas secuti notā fecim? vob dñi nri iesu christi virtutē. Uel scim? id ē firmiter credim? r Si terrestris domus nra huius habitationis. i. corpus nrm in q habitat aīa nra. Job. iij. d. Qui habitat domos luteas. c. s Terrestris: origine in quo inuitamur

p Scim? em. c. Quia tam habemus spe. Roma. viij. d. Expositio Spe em salui facti sumus: et hec certitudo spei est ex ineffabili gustatioe in mēte hois: de q Aug. in lib. pñf. Tanta locun

tra. s. j. b. Grauat sum? ultra modū: s nō nisi p tribulationes: ergo erat ad ferendū graues. Solo. Mō fuit grauat? ppter pōdus tribulationis in se: s ppter quandā suā inertiam. Paruis laboribz magna reddet: tñ imo magnis: qz Breg. xj. g. Scilicet ludibria et zbera expti sūt. Mōne hic magni laboris. Itē. s. iij. d. Quotidie morimur ppter vos: et qd maior labor: Sol.

Dis labor tpalis vel tribulatio leuis quo ad virtutē ferentis. Breg. xj. d. Iugū meū suauē est. Et itē q ad cōpationē pñti. Bar. xxi. b. Supra multa te pñti. Supra modum sublimitas sine pportione. Eccl. viij. a. Reddā ei iuxta vīas suas. Glo. In bonis modū excedit clemētia. Quē vident? tpalia sunt. i. trāsitoria: ppter hoc sz pñti: et pñti avaro Breg. xij. b. Chanaā in manu ei: statim dolosa qm i animo

scilicet trāsitoria pponderat eternis. Expositio. Ca. v. Cimus em. Hoc caplm diuidit i duas ptes. In pma pcludit ex pcedēti glificationē corpis: et postea pbat eā esse futurā. In secūda redit ad sul cōmēdationē: ibi: Sciētes g. Primo g pcludit glificationē corpis q pñti in qtuor sequētibz ex qtuor differētijs pñti. Secūdo pbat glificationē corpis eē futurā. Primo p naturalē appetitū: ibi: Nā in hoc ingemim? Tertio p naturalē fugā: qz ex q hō naturalit fugit corruptionē corpis: naturalit i corruptionē ei appetit: ibi: Nā et q sum? Quarto p afflictionē: ibi: Qui aut efficit? et per opis potestātē. Quinto p naturā fidē: ibi: Audentes aut: qz si fides est cognitio mediata: oportet q ponit sit cognitio immediata: qz mediatio non est nisi respectu immediationis: et ex immediata cognitione aīe reddunt dotes corpis. Sexto pbat idē p naturā pegrinationis: pegrinatio nō est nisi respectu patrie: qz cū pegrinamur habem? patriā ad quā possumus puenire: aliter nō esset patria nob: et de necessitate i corpe: sicut in eo pegrinamur: hoc pbat: ibi: Audem? aut. Septio pbat idē p naturā iusticię: ibi: Oēs em nos manifestari. Inde sequit secūda pars q suo loco diuisa def. dicit g: p Scim? An dico q tribulatio pōdus eterne glie oparat in nob nō pñderantibz. c. q Em qz scim? non dubitamus. ij. Pet. i. c. Non enim indoctas fabulas secuti notā fecim? vob dñi nri iesu christi virtutē. Uel scim? id ē firmiter credim? r Si terrestris domus nra huius habitationis. i. corpus nrm in q habitat aīa nra. Job. iij. d. Qui habitat domos luteas. c. s Terrestris: origine in quo inuitamur

p Scim? em. c. Quia tam habemus spe. Roma. viij. d. Expositio Spe em salui facti sumus: et hec certitudo spei est ex ineffabili gustatioe in mēte hois: de q Aug. in lib. pñf. Tanta locun

tra. s. j. b. Grauat sum? ultra modū: s nō nisi p tribulationes: ergo erat ad ferendū graues. Solo. Mō fuit grauat? ppter pōdus tribulationis in se: s ppter quandā suā inertiam. Paruis laboribz magna reddet: tñ imo magnis: qz Breg. xj. g. Scilicet ludibria et zbera expti sūt. Mōne hic magni laboris. Itē. s. iij. d. Quotidie morimur ppter vos: et qd maior labor: Sol.

Dis labor tpalis vel tribulatio leuis quo ad virtutē ferentis. Breg. xj. d. Iugū meū suauē est. Et itē q ad cōpationē pñti. Bar. xxi. b. Supra multa te pñti. Supra modum sublimitas sine pportione. Eccl. viij. a. Reddā ei iuxta vīas suas. Glo. In bonis modū excedit clemētia. Quē vident? tpalia sunt. i. trāsitoria: ppter hoc sz pñti: et pñti avaro Breg. xij. b. Chanaā in manu ei: statim dolosa qm i animo

scilicet trāsitoria pponderat eternis. Expositio. Ca. v. Cimus em. Hoc caplm diuidit i duas ptes. In pma pcludit ex pcedēti glificationē corpis: et postea pbat eā esse futurā. In secūda redit ad sul cōmēdationē: ibi: Sciētes g. Primo g pcludit glificationē corpis q pñti in qtuor sequētibz ex qtuor differētijs pñti. Secūdo pbat glificationē corpis eē futurā. Primo p naturalē appetitū: ibi: Nā in hoc ingemim? Tertio p naturalē fugā: qz ex q hō naturalit fugit corruptionē corpis: naturalit i corruptionē ei appetit: ibi: Nā et q sum? Quarto p afflictionē: ibi: Qui aut efficit? et per opis potestātē. Quinto p naturā fidē: ibi: Audentes aut: qz si fides est cognitio mediata: oportet q ponit sit cognitio immediata: qz mediatio non est nisi respectu immediationis: et ex immediata cognitione aīe reddunt dotes corpis. Sexto pbat idē p naturā pegrinationis: pegrinatio nō est nisi respectu patrie: qz cū pegrinamur habem? patriā ad quā possumus puenire: aliter nō esset patria nob: et de necessitate i corpe: sicut in eo pegrinamur: hoc pbat: ibi: Audem? aut. Septio pbat idē p naturā iusticię: ibi: Oēs em nos manifestari. Inde sequit secūda pars q suo loco diuisa def. dicit g: p Scim? An dico q tribulatio pōdus eterne glie oparat in nob nō pñderantibz. c. q Em qz scim? non dubitamus. ij. Pet. i. c. Non enim indoctas fabulas secuti notā fecim? vob dñi nri iesu christi virtutē. Uel scim? id ē firmiter credim? r Si terrestris domus nra huius habitationis. i. corpus nrm in q habitat aīa nra. Job. iij. d. Qui habitat domos luteas. c. s Terrestris: origine in quo inuitamur

p Scim? em. c. Quia tam habemus spe. Roma. viij. d. Expositio Spe em salui facti sumus: et hec certitudo spei est ex ineffabili gustatioe in mēte hois: de q Aug. in lib. pñf. Tanta locun

tra. s. j. b. Grauat sum? ultra modū: s nō nisi p tribulationes: ergo erat ad ferendū graues. Solo. Mō fuit grauat? ppter pōdus tribulationis in se: s ppter quandā suā inertiam. Paruis laboribz magna reddet: tñ imo magnis: qz Breg. xj. g. Scilicet ludibria et zbera expti sūt. Mōne hic magni laboris. Itē. s. iij. d. Quotidie morimur ppter vos: et qd maior labor: Sol.

Dis labor tpalis vel tribulatio leuis quo ad virtutē ferentis. Breg. xj. d. Iugū meū suauē est. Et itē q ad cōpationē pñti. Bar. xxi. b. Supra multa te pñti. Supra modum sublimitas sine pportione. Eccl. viij. a. Reddā ei iuxta vīas suas. Glo. In bonis modū excedit clemētia. Quē vident? tpalia sunt. i. trāsitoria: ppter hoc sz pñti: et pñti avaro Breg. xij. b. Chanaā in manu ei: statim dolosa qm i animo

scilicet trāsitoria pponderat eternis. Expositio. Ca. v. Cimus em. Hoc caplm diuidit i duas ptes. In pma pcludit ex pcedēti glificationē corpis: et postea pbat eā esse futurā. In secūda redit ad sul cōmēdationē: ibi: Sciētes g. Primo g pcludit glificationē corpis q pñti in qtuor sequētibz ex qtuor differētijs pñti. Secūdo pbat glificationē corpis eē futurā. Primo p naturalē appetitū: ibi: Nā in hoc ingemim? Tertio p naturalē fugā: qz ex q hō naturalit fugit corruptionē corpis: naturalit i corruptionē ei appetit: ibi: Nā et q sum? Quarto p afflictionē: ibi: Qui aut efficit? et per opis potestātē. Quinto p naturā fidē: ibi: Audentes aut: qz si fides est cognitio mediata: oportet q ponit sit cognitio immediata: qz mediatio non est nisi respectu immediationis: et ex immediata cognitione aīe reddunt dotes corpis. Sexto pbat idē p naturā pegrinationis: pegrinatio nō est nisi respectu patrie: qz cū pegrinamur habem? patriā ad quā possumus puenire: aliter nō esset patria nob: et de necessitate i corpe: sicut in eo pegrinamur: hoc pbat: ibi: Audem? aut. Septio pbat idē p naturā iusticię: ibi: Oēs em nos manifestari. Inde sequit secūda pars q suo loco diuisa def. dicit g: p Scim? An dico q tribulatio pōdus eterne glie oparat in nob nō pñderantibz. c. q Em qz scim? non dubitamus. ij. Pet. i. c. Non enim indoctas fabulas secuti notā fecim? vob dñi nri iesu christi virtutē. Uel scim? id ē firmiter credim? r Si terrestris domus nra huius habitationis. i. corpus nrm in q habitat aīa nra. Job. iij. d. Qui habitat domos luteas. c. s Terrestris: origine in quo inuitamur

p Scim? em. c. Quia tam habemus spe. Roma. viij. d. Expositio Spe em salui facti sumus: et hec certitudo spei est ex ineffabili gustatioe in mēte hois: de q Aug. in lib. pñf. Tanta locun

tra. s. j. b. Grauat sum? ultra modū: s nō nisi p tribulationes: ergo erat ad ferendū graues. Solo. Mō fuit grauat? ppter pōdus tribulationis in se: s ppter quandā suā inertiam. Paruis laboribz magna reddet: tñ imo magnis: qz Breg. xj. g. Scilicet ludibria et zbera expti sūt. Mōne hic magni laboris. Itē. s. iij. d. Quotidie morimur ppter vos: et qd maior labor: Sol.

Dis labor tpalis vel tribulatio leuis quo ad virtutē ferentis. Breg. xj. d. Iugū meū suauē est. Et itē q ad cōpationē pñti. Bar. xxi. b. Supra multa te pñti. Supra modum sublimitas sine pportione. Eccl. viij. a. Reddā ei iuxta vīas suas. Glo. In bonis modū excedit clemētia. Quē vident? tpalia sunt. i. trāsitoria: ppter hoc sz pñti: et pñti avaro Breg. xij. b. Chanaā in manu ei: statim dolosa qm i animo

scilicet trāsitoria pponderat eternis. Expositio. Ca. v. Cimus em. Hoc caplm diuidit i duas ptes. In pma pcludit ex pcedēti glificationē corpis: et postea pbat eā esse futurā. In secūda redit ad sul cōmēdationē: ibi: Sciētes g. Primo g pcludit glificationē corpis q pñti in qtuor sequētibz ex qtuor differētijs pñti. Secūdo pbat glificationē corpis eē futurā. Primo p naturalē appetitū: ibi: Nā in hoc ingemim? Tertio p naturalē fugā: qz ex q hō naturalit fugit corruptionē corpis: naturalit i corruptionē ei appetit: ibi: Nā et q sum? Quarto p afflictionē: ibi: Qui aut efficit? et per opis potestātē. Quinto p naturā fidē: ibi: Audentes aut: qz si fides est cognitio mediata: oportet q ponit sit cognitio immediata: qz mediatio non est nisi respectu immediationis: et ex immediata cognitione aīe reddunt dotes corpis. Sexto pbat idē p naturā pegrinationis: pegrinatio nō est nisi respectu patrie: qz cū pegrinamur habem? patriā ad quā possumus puenire: aliter nō esset patria nob: et de necessitate i corpe: sicut in eo pegrinamur: hoc pbat: ibi: Audem? aut. Septio pbat idē p naturā iusticię: ibi: Oēs em nos manifestari. Inde sequit secūda pars q suo loco diuisa def. dicit g: p Scim? An dico q tribulatio pōdus eterne glie oparat in nob nō pñderantibz. c. q Em qz scim? non dubitamus. ij. Pet. i. c. Non enim indoctas fabulas secuti notā fecim? vob dñi nri iesu christi virtutē. Uel scim? id ē firmiter credim? r Si terrestris domus nra huius habitationis. i. corpus nrm in q habitat aīa nra. Job. iij. d. Qui habitat domos luteas. c. s Terrestris: origine in quo inuitamur

p Scim? em. c. Quia tam habemus spe. Roma. viij. d. Expositio Spe em salui facti sumus: et hec certitudo spei est ex ineffabili gustatioe in mēte hois: de q Aug. in lib. pñf. Tanta locun

tra. s. j. b. Grauat sum? ultra modū: s nō nisi p tribulationes: ergo erat ad ferendū graues. Solo. Mō fuit grauat? ppter pōdus tribulationis in se: s ppter quandā suā inertiam. Paruis laboribz magna reddet: tñ imo magnis: qz Breg. xj. g. Scilicet ludibria et zbera expti sūt. Mōne hic magni laboris. Itē. s. iij. d. Quotidie morimur ppter vos: et qd maior labor: Sol.

Dis labor tpalis vel tribulatio leuis quo ad virtutē ferentis. Breg. xj. d. Iugū meū suauē est. Et itē q ad cōpationē pñti. Bar. xxi. b. Supra multa te pñti. Supra modum sublimitas sine pportione. Eccl. viij. a. Reddā ei iuxta vīas suas. Glo. In bonis modū excedit clemētia. Quē vident? tpalia sunt. i. trāsitoria: ppter hoc sz pñti: et pñti avaro Breg. xij. b. Chanaā in manu ei: statim dolosa qm i animo

scilicet trāsitoria pponderat eternis. Expositio. Ca. v. Cimus em. Hoc caplm diuidit i duas ptes. In pma pcludit ex pcedēti glificationē corpis: et postea pbat eā esse futurā. In secūda redit ad sul cōmēdationē: ibi: Sciētes g. Primo g pcludit glificationē corpis q pñti in qtuor sequētibz ex qtuor differētijs pñti. Secūdo pbat glificationē corpis eē futurā. Primo p naturalē appetitū: ibi: Nā in hoc ingemim? Tertio p naturalē fugā: qz ex q hō naturalit fugit corruptionē corpis: naturalit i corruptionē ei appetit: ibi: Nā et q sum? Quarto p afflictionē: ibi: Qui aut efficit? et per opis potestātē. Quinto p naturā fidē: ibi: Audentes aut: qz si fides est cognitio mediata: oportet q ponit sit cognitio immediata: qz mediatio non est nisi respectu immediationis: et ex immediata cognitione aīe reddunt dotes corpis. Sexto pbat idē p naturā pegrinationis: pegrinatio nō est nisi respectu patrie: qz cū pegrinamur habem? patriā ad quā possumus puenire: aliter nō esset patria nob: et de necessitate i corpe: sicut in

Epistole secunde ad Corinthios

In quo inuitamur ad hūilitatē. Et q: pna est ad terrena per
cōcupiscētiā: ppter qd debemus habere casus timorē. a
Dissoluat. ij. Pet. j. c. Velox ē depositio tabernaculi mei.
Scimus inquā: b **Q**uēdā edificatiōe ex deo habem⁹
domū. i. domū bene edificatā: Et q̄lter: c **N**ō manufa-

1173.72.

ctam. i. ope hoīs: videlicet corpus imor-
tale. Job. xij. a. In domo p̄is mei mā-
siones sunt multe. Prouerb. xij. a. Sa-
piens mulier edificat domū suam. Vel
Prouerb. ix. b. Sapientia sibi edificauit
domum et excidit colūnas septem. Heb.
ix. c. Per amplius et perfectius taberna-
culū non manufactū. i. non huius creatio-
nis. Tabernaculū tale habebimus si do-
minū i tabernaculis nostris mō recepē-
mus. Act. xvij. f. Nō in manufactis ha-
bitat templis: sed in tēplo qd nos sum⁹.
d **E**tērnā. ij. Sachab. vij. c. E cēlo
ista possideo: sed ppter dei leges nūc hęc
despicio: qm ab ipso me ea recepturum
spero. e **I**n celis nō in terris. Ps.
Quid em̄ mihi est in cēlo. i. qualis thesau-
rus. Matth. vij. c. Thesaurizate vobis
thesauros in cēlo. Math. xvj. b. Dñe re-
cedēs a te in terra scribenf. Vel Domū. i. paradisu. Heb.
xi. c. Expectabat em̄ fundamēta habentē ciuitatē cuius arti-
fex et conditor est de⁹. f **N**ā et in hoc. Ecce p̄ma ratio per
quā pbat resurrectionē futuram. g **I**n hoc. i. ppter hoc.
b **I**ngemiscimus. i. ingemiscēdo desideram⁹. Phil. j. c.
Coartore duob⁹ desideriu habēs dissolui et esse cum christo.
Esa. lix. c. Quasi colūbe meditatēs gemem⁹. **H**abitati-
onē nram. i. corp⁹ glorificatū siue incorpale: Et hoc ē: k
De cēlo. i. celeste. i. incorruptibile. Ro. vij. d. Scim⁹ qz oīs
creatura ingemiscit et parturit vsqz adhuc. Nō solū aut illa s
et nō sōp⁹ zc. expectātes redemptionē corpis nostri: nos dico/
l **C**upientes superindui: hęc indumenta. s. virtutū et
immortalitatē corpis. Gen. xxvij. a. Fecit ei tunicā polyū-
tam: de diuersis virtutib⁹ quasi coloribus. j. Pet. iij. b. Cha-
ritas opit multitudinē peccatorū. Ro. xij. d. Induimini do-
minū iesum christū. Gal. iij. d. Quicūqz in christo baptizati
estis christū iduistis. Sz pus oportet exuere sordidā tunicā.
Zach. iij. b. Auferte vestimēta sordida ab eo. Jude. g. Odie-
tes eā q carnal ē maculat tunicā: et induemur idumēta imor-
talitatis/supple. m **S**i tñ vestiti nō nudi inueniamur:
in fine vestiti virtutib⁹: aliter nō induemur incorruptiōe glo-
riosa. Eccl. ix. b. Omni tpe sint vestimēta tua cādida. Apoē.
xvj. c. Beatus qui custodit vestimēta sua ne nudus ambulet:
Vbi aut nudi inueniēf: qz Esa. lix. b. Tēp eoz nō erūt eis
in vestimentū: neqz operib⁹ suis operiēf: opa eoz opa inuti-
lia. Matth. xxi. b. Amice quōd huc intrasti zc. Apoc. iij. c.
Tu dicis: qz diues sum zc. paup et cecus et nudus. Mat. iij. b.
Qndā in gētib⁹ nuditatē tuā: et regnis ignominia tuā: Valde
ignominiosū erit ei: q in tāto festo nuptiali corā tot bñ vestitis
pulchrā vestē nō hēbit. Vel ita: **C**upientes superindui: i cor-
pore i resurrectione. Si tñ vestiti: glia nob p̄missa: alit nō.
n **N**ā et q. Probat idē p naturā fugā corruptiōis: quā si
nō posset natura euadere: erraret b appetēdo. Restat ergo qd
pōt eam fugere: et non nisi per corporis incorruptionem: ergo
zc. Probat hoc qsi a minor: qz diligētes vitā corpis p̄ntem
vellēt habere immortalitatē: ergo multo magis illi qui dicūt
illud. Phil. iij. d. Nostra p̄uersatio in celis est: non in hoc ta-
bernaculo: de q Heb. xij. b. Habem⁹ altare de q nō edere ha-
bent p̄tātē qui tabernaculo deseruēt. p **B**rauiatē: de/
pressi. q **E**o. s. corruptibili corpore: p̄t. i. **Q**uēdā ingem-
scim⁹ qd nolum⁹ expoliari. i. p mortē corpus nolum⁹ no-
strū amittere simplr. s **S**ed supuestiri: immortalitate.
j. Cor. xv. g. Cum aut mortale hoc zc. hoc mō: **A**t ab-
sorbeat qd mortale est a vita. i. ita q vita immortalis
destruat mortalitatē: ita q nō trāseam⁹ p mortē: si fieri pos-
set intellige: quilibet em̄ naturaliter fugit mortē. Job. xli. f.

Ducet te q tu nō vis. Vel fin q p̄dicta clausula etponebat
de indumēto virtutū. p **B**rauiatē: p̄t. i. **E**xpoli-
ari: gratuitis. Luc. x. c. Incidit in latrones q etiā expoliaue-
runt eū. Job. xix. b. Spoliavit me gloria mea. i. glia: et absco-
dit coronā meā. i. meritū quo debeā hēc p̄mū. s **S**upue-

stiri glia. Zach. iij. c. Exequabit gra-
tiā grē. Job. j. b. Gratia p̄ gra. Itē vo-
lunt supuestiri hypocritę interius sordē-
tes. Matth. vj. b. Attēdite a falsis p̄be-
tis qui veniūt ad vos in vestimētis ouilū.
v **Q**ui aut. Quarta ratio p̄secutio-
nē ita desideram⁹. x **A**ut: sed de⁹ est.
y **Q**ui efficit nos in hoc ipm. i. q fa-
cit nos desiderare istud. i. p̄secutionē et im-
mortalitatē: Deus est. Inde subdit me-
diū per qd facit. s **Q**ui: quia est ip̄e
qui dedit nobis pignus spūs. i. i-
nteriorē p̄gustationē q est a spūs. i. ef-
ficat. Ps. Sagittas suas ardentib⁹ esse
cit: Quatū vna valde electa fuit paul⁹.
Esa. xlix. a. Posuit me sicut sagittam p̄-
electā zc. et dixit mihi zc. a **I**gnis:
qd mlti auferūt: nō solū sibi: s etia alijs.
Job. xxi. a. Abstulisti pignus fratū tu-
orū sine causa et spoliasti nudos vestib⁹. Deut. xxiij. b. Cū
repetes a pximo tuo: rē aliquā quā debet tibi: nō ingredia-
ris domū eius.

Expolia-
blo.
ditate respersisti me: nō scio qd sit vita eterna: si illa nō ē.
Nō misterio hoīm: q nō fiet a natura si erit intraculosa. Vbi
semp inquitat aia: quia Gal. v. c. Caro cōcupiscit aduersus
sp̄m. Vñ quidā sancti heremita laborās in extremis: cū cū tā
geret m̄ sua ait: tolle paleā adhuc spirat ignicul⁹. Sz Dñs.
v. b. Et erit iste par cū assyri⁹ venerit in terrā nram zc. Sz p̄
tribulationes dissoluat: qz. ij. Timoth. ij. b. Fidelis sermo et
oīm acceptione dign⁹ zc. si cōpatimur et cōregnabim⁹. Non
humane generationis ope pductā. Scdm hoc videt q non
erunt idē corp⁹ numero siue caro: qz cōstat q materia pducit
ope humane generationis: sed in p̄te et filio diuersus modus
obtinēdi: et natura facit: q iste nō sit ille: et mō corpus nostrū
obtinēdi naturā: generationē humanā: tunc p diuinā opationē
zc. Itē alius modus pducēdi serpētes in esse p generationē:
ab illo q est p putrefactionē facit et alios serpētes: q s̄t erit
alius hō in resurrectione: qz mō pducit in esse p naturā: tūc
dei opationē solū. Solo. Diuersus modus opandi esse natu-
ras ab eodē pncipio facit diuersum: et ideo p̄t est ali⁹ a filio: s
vbi est aliqd ex diuersis pncipijs: nō erigit vt in deo et natu-
ra: qd ideo ē: qz vbiqz opat natura et de⁹: et p̄tēta qdquid
pōt natura et de⁹: et ita de⁹ pōt facere idē corp⁹ numero qd mō
est: sed nō est ita potēs natura nec aliqd aliud pncipiū. Non
faciem⁹ nisi certi certitudine sp̄e. Ara filia caleph: Josue.
xv. d. Judic. j. c. Sed nō habet exp̄sse qd petierit vtrūqz: i-
riguū: sed sic dixit: Terrā arenē dedisti mihi: iuge et irriguā.
Et sequit ibi: q dedit ei irriguū sup⁹ et irriguū infer⁹: qd fecit
ex liberalitate sua: et qz sciebat q ip̄a i aaron petebat: qz nō in
alter p̄ter. Vel d: vtrūqz petisse: qz postqz fecit petitionē suā:
datū est ei vtrūqz. Fide et cetis: q hēbim⁹ fidē. Sol. Inuenia-
mur i fine vite. Apoc. xvj. c. Bñs q vigilat et custodit. Gen.
iij. b. Inueniēt se nudos. Christū vestiri. Gal. iij. d. Quicūqz
baptizati estis christū iduistis. Ro. xij. d. Induimini em̄ in chri-
sto dñm iesū christū. Vel ita cupim⁹ indui zc. Argumentū q
aig reproboz nō appetūt incorporari. Immutatio. Job. xliij. c.
Expecto donec veniet imutatio mea. Qui carnē foueret. Ar-
gumētū q fouētes carnē saluari possūt. Et etiā qz ap̄s se eis
cōnumerat. Ad idē Math. xxi. d. Nūqd et p̄ tu⁹ comedisset
bibit et fecit iudiciū zc. Eph. v. f. Memor vñqz carnē suā odio ha-
buit. Me min⁹ d se sētāt qz debeāt: qm em̄ qz p̄numerat alijs
cōparat eis et ip̄i ei. De q nō est curandū: qd est p̄tū p̄secu-
tū: qui dicunt illud ap̄i. Phil. j. d. Cupio dissolui. Terrena
inhabitatō: Sap. ix. c. Idē Eccl. xi. b. Fili mi ne in multis
sint actus tui. Propter hoc Ps. Unā petij a dño. Nō vt su-
per eam veniat:
per eam veniat:

ris domum eius vt pignus auferas. a. **A**udentes: Pro-
 bat idem per naturā fidei. Ergo qz sequitur de immortali-
 te per pignus spūsancti. a. **A**udentes sum⁹. i. cum ma-
 gna audacia pōicamus. Proverb. xxvii. a. Iustus quasi leo
 confidens absqz terrore erit. Et. xij. c. Non contristabit iustu
 quicqz ei acciderit. **A**udentes: contra
 timiditatē. Ecclj. viij. c. Noli querere fieri
 iudex nisi rē. Ecclj. xlvij. b. de bella. In
 diebus suis nō perituit pncipem / r po-
 tētia nemo vicit illū. b. **E**t sciētes: cō-
 tra ignorantiam. Osee. iij. b. Quia tu re-
 pulisti sciētiā / repellā te rē. c. **P**eregre-
 namur: contra ocium. Proverb. vi. a.
 Fac qd dico fili mi et libera te metipsum
 ē. Dilucce / festina / suscita amicum tuū.
 a. **A**udentes: contra timorē. Proverb. vi. a.
 Fac qd dico fili mi et libera te metipsum
 ē. Dilucce / festina / suscita amicum tuū.

a gnus spūs. Audētes igitur
b semp ⁊ sciētēs: qm̄ dū sumus
c in hoc corpe peregrinamur a
d dño: Per fidē ēi ambulam⁹:
e ⁊ nō p spēcīē. Audēmus au-
f tem et bonā voluntatē habe-
g mus magl peregrinari a corpe:

et dominus: Marci. xliij. d. Egit isus pauere et. Mo ex eo
scs corpe. Nec tribuenda sunt carni. Contra super illud Ro.
vij. c. Non ego operor illud: sed qd habitat in me peccatum
et. Glo. Carnalis concupiscentia ex qua sunt omnia mala:
ergo ex carne sūt omnia mala. Vide sup illud. Annuntians

sum sub pctō: hoc pcti nō appellat vñ
ozunt oīa mala. i. ex carne ꝑcupia: q̃ vt
ꝑus ex carne. Sol. Quidā dicūt vt Can
tuarieſi. qm̃ iſtud d̃r fm̃ ſtatū vniuerſalē
hoīa. i. habito reſpectu ad oēm ſtatū ho
minis: ꝛ pater q̃ pctm̃ adē nō eſt tribuen
dū carni. Illud ūo ſup Ro. d̃r ꝑpter ſta
tū ꝑntem: in q̃ oīa mala ſūt a carnis cō
cupiſcētia. Alij aliter dicunt et melius: q̃
carnalis ꝑcupiſcētia ſumit large ꝛ ſtrictē
ſicut hoc nomen carnale large ſumitur. i.

Cor. iij. a. Mōne carnales est: ⁊ sic opponit carnale spūali si
ue incorruptibili: et sic dicit carnalis non a carne: sed a corru
ptione: Strictē sumit p delectatione siue delectabili fm op
carnis: vt in gula ⁊ luxuria. Similiter carnalis ꝑcupia duplꝛ:
Large: ⁊ est tunc appetitus rei corruptibilis: ⁊ idē est qđ libi
do: ⁊ sic omne pctm est ex carne ⁊ carnali ꝑcupiscētia: ⁊ sic su
mit ad Ro. Strictē autē est appetitꝝ carnalis delectationis q̄
exerceat ope carnis: sicut sumit hic: et opponit pctm spūale pctō
carnali. Sensus carnis refugit ⁊ recusar: p b patet solo illius
Dī si fieri pōt trāseat: fm rōnē volebat mori: sū sensū recu
sabat. Abhorpta. j. Cor. xv. g. Iudic. vij. g. Spūs dñi indu
it gedeonē. Luc. xli. g. Sedete in ciuitate donec induamini
virtute ex alto. Et dicit vestimentū ppter duo quę facit vesti
mentum: calefacit in hyeme: refrigerat in calore. Sic spiritus
sanctus contra amorem male inflammantē ⁊ contra timorem
male humiliatē. Spe tamē per fidem: qz fides generat spem.
Et nota qđ duplex est peregrinatio a deo: quedā per dissimili
tudinē: ⁊ fm hęc ꝑpositio a significat recessū. Sic sumit. ij.
Regl. xij. a. Ut exhiberet cōuiuiū homini pegrino. i. diabo
lo: qui ꝑcipue recessit a deo per dissimilitudinē. Item quedā
est per spēctē: ⁊ sic significat ꝑpositio accessum: ⁊ ponit a pro
ad: sicut a dextris meis: sic sumit hic. Peregrinamur nō fide:
ꝑtra ipse textꝝ: per fidē ambulamꝝ: ⁊ hoc est pegrinari a dño:
Sed dicunt pegrini nō fide pegrinatione dissimilitudinis: sed
spe ad quā speramꝝ: ⁊ in hoc dicimus nos esse adhuc lōge ab
eo: sicut peregrinꝝ a patria. Illō per ꝑsentā. Cōtra: vbicq; est
pꝑsens solo: etsi vbicq; est pꝑsens: non tamen omnibus
quia ipsum esse pꝑsentem: aliter est videre eum facie ad fa
ciem. Rex patre christus est: et ibi veritas: Immo hic est eti
am veritas: quia Joh. j. b. Plenum gratię ⁊ veritatis. Item
ibi erit via ꝛꝛ. dicit Augꝝ. inqꝛtū est hō: est via: inqꝛtū ē deꝝ ve
ritas: s; ibi videbit inqꝛtū hō: ergo ⁊ inqꝛtū via. Solo. Dicvī
demus eū inqꝛtū est via p doctrinā ⁊ exemplū: s; exemplū est
ad querendū: ⁊ ibi erit iā peruentio: ⁊ iterū ibi oēs docibiles
dei. Qz aut dicit inqꝛtum hō est: est via. i. spē qui est hō est via
in humilitate: ibi autē ꝑꝑie erit veritas: qz ibi videbitur in se
ipso: hic aut et; videat ipse qui est veritas: videbit tamen cū
phantasijs et sic quasi in nubilo. Ego sū via. Joh. xliij. a. Il
luminatio per fidē ad credendū: p spēctē ad fruendū. Domini
vitā mortālē adhuc agēti. i. sensibus corpis: ⁊ tūc cessat obie
ctio de paulo qđ vidit eum: sicut est sine nubilo cuiuslibet phan
tasię: si tunc vtebatur sensibus corporis. Si obijciat de chri
sto: qui constat quod vtebat: tamē apertissime videbat deum.
Respondeo. Quia ꝑꝑuilegia paucorꝝ ꝛꝛ. et similiter pōt dici
de paulo: ⁊ tūc cessat omnis obiectio. Constanter hęc est: sed
nōne beatꝝ iohānes qđ dixit. In ꝑncipio erat verbū ꝛꝛ. sic illi
inherebat. Hoc videt. Vñ illud Origen. Irreuerberatis ocu
lis dei intus est claritatē. Sol. Etsi ꝑstāter adherebat: nō tū
ꝑstāter videbat: qz qñq; retardabat alia cogitando molē car
nis ꝑꝑessus. Qz dicit Origen. irreuerberatis oculis: intelli
gendū est nō simpliciter: sed in cōꝑatione aliorū. Ab actu non
quiescimus: etsi durū sit. Sed nonne erat apłs in ꝑꝑectu: er
go non solū non erat sibi durū laborare p domino: immo et
suauē. Dicitur em ꝑ in ꝑncipio laborare pro deo durum est.
Pꝑ. Propt ꝑba laborꝝ tuorꝝ ego custodiui vias duras. In

13

22 Arc. 14.5.

305.1.2.

103.16.

4 5

2

grell

Epistole secunde ad Corinthios

Et presentes esse: ut enim videamus faciem ad faciem. **Corinthios** dimittimus magis supple quod manere in corpore. **Ro. vii. d.** Infelix ego **Ps. 115.** homo quis me liberabit de corpore mortis huius? Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis. q. d. si dirupes laudare te. Sed contra hoc videtur. **Phil. i. c.** Si vivere in carne hic mihi fructus est operis etc. ecce quod eligam ignoro:

sed plus est eligere: quod alterum sibi determinatum accipere: male quod facit dicens: habemus voluntatem magis etc. **Solo.** Sciebat melius esse simpliciter esse cum Christo: sed ignorabat propter utilitatem fratrum.

Absentes: Quod se absentat quod a deo per peccatum: sed non sic apostolus: sed dominus se absentavit ab eo per positionem tribulationibus. **Esa. liiij. c.** Ad punctum in modico dereliqui te et in miserationibus.

Sive presentes placere illi. i. ut placeamus ei qui in presentia ei erimus. **Sap. iij. a.** et si presens est imitatur illam et desiderat eam.

Ps. 41. **Sive absentes:** etiam dum in hac vita est presentia carnis.

rem. **Ps.** Quando veniam et apparebo ante faciem dei. **Corinthios** **Timoth. vii. c.** Certa bonum certamen. **i. Cor. ix. d.** Dis qui in agone preedit.

Des enim. Probat idem per naturam iusticie: quod exigit ut quod multas penas pro Christo passus sit in corporibus: ab ipso remuneretur in eisdem.

An tribunal. i. ad ipsum iudicantem. **Ro. xiiij. b.** Deus astabitur ante tribunal Christi. **i. Reg. ij. b.** Dominus iudicabit fines terre. **Sil.** His verbis inuitat apostolus ad iudicium generale: Generale propositus concilium ubi deerit notio: ad quod omnes oportebit stare: non modo omnium merita: sed omnium notia iudicari: Nec ibi erit quod de quibusdam dicitur: videlicet ubi illos defendebat numerus: sed nec villa erit ibi acceptio personarum. **Sap. vi. a.** Potentes poterit tormenta patientes: Non enim subtrahet personam cuiusque dominus. Ibi nulla tergiversatio poterit suffragari: nulla enim dissimulatio: ubi reddenda est ratio de sebo ocioso.

Ut referat: reportet propria merita vel demerita. **Sil.** Quod felices qui in vita sua receperunt malum et postmodum bonum recipere mereantur: et qui miseri qui in bonis iterum vitam ducunt ut in puncto ad maximum debeant descendere malum. Hec omnia si non credunt obsecro cur legunt: si vero credunt quod non timeant.

Propter gessit: Nihil enim cognatio: nihil diuitie: nihil gloria gloriatur humana persistit. **Proverb. vi. d.** Zelus et furor viri non parcat in die vindicte: nec acquiescet cuiusque precibus: nec suscipiet per deceptionem dona plurima. **Col. iij. d.** Qui iniuriam facit recipiet id quod intus gessit. **Apo. xij. c.** Oportet enim iniuriam facit recipiet id quod intus gessit.

Ps. 27. Tu reddes unicuique secundum opera sua.

Exech. vii. g. Secundum viam eorum faciam eis. **Vel Referat.** i. exhibebit quod fecit: sicut quoniam aliquis refert verbis: quod notum operum virtutis cuiusque erit in anima eius loco servorum. **Apo. xx. d.** Iudicati sunt mortui ex his que scripta erant in libris. **Esa. xliij. a.** Narra si quod habes. **Luc. xvi. a.** Redde rationem villicationis tue. **Dat. xij. c.** Ex verbis tuis iustificaberis etc. **Mora Glo.** Nullum meretur nisi dum in corpore est. Hic omne meritum comparatur: quod possit quisque post hanc vitam relevari vel gravari. Frustra quod homo sibi post hoc corpus promittit: quod in hoc corpore comparare neglexit.

Expositio progressu facile. **Ps.** Viam mandatorum tuorum cucurri cum dilatastis cor meum. In pueru autem delectabile. **Ps.** In via testimonio ruorum delectatur sum: sicut in omnibus diuitiis. **Solo.** Et si dum sit in se: tunc etc. **Vel loquitur in persona insipientium malorum.**

Ps. 118. Quia non tristamur. Contra supra in principio. Gravati sumus super modum etc. **Solutio:** tristitia hic appellatur turbationem proventientem ex dolore mentis ad malum inclinante. **Vel intelligitur si cut illud Esa. xliij. a.** Non erit tristis neque turbulētus secundum rationem: In principio autem epistole appellatur tristitia naturę siue sensus naturalis quod non est malum nec ex se: sed ad malum inclinatur. **Si sibi mes-**

Ps. 125. **Ps.** Portantes manipulos suos. **Nullum** meretur nisi dum est in corpore: ergo secundum hoc omnes sanctorum que sunt in patria sunt inutiles. Sed contra: Angeli qui sunt in patria merentur: quare ergo sibi non merentur angelorum sanctorum? Quia autem non mereantur post hanc vitam videtur per illud **Eccl. ix. c.** Quicumque poterit manus tuas etc. **Ideo dicitur Job. xij. c.** Dum lucem habetis ambulate in lu-

ce. **Sol.** angelus sanctorum sibi non merentur: nobis tamen merentur secundum devotionem quam habemus ad eos: quod est quasi principale quod mediare meretur nobis. **Ubi carum?** Adiuvent nos eorum merita. Angeli autem et nobis et sibi merentur: nam alia ratio est in eis et in angelis sanctior: ipsi enim in quantum contemplantur deum: nec sibi nec nobis merentur aliquid: sed in subleuando nobis: quod in ratione meriti sunt duo: difficultas et humilitas quod est ad inferi: neutrum est in angelis: sed angelus humiliat se seruando nobis. **Ita et ista quod per defunctis etc.** Prima pars huius auctoris facit pro illis quod dicuntur quod suffragia ecclesie non possunt vanari. Secunda per alios: quod baptizatus quod decedit aut est in mortali: et sic est valde malus: nec sunt ei adiuvamenta suffragia: aut decedit in charitate: et tunc autem non indiget suffragiis: quod statim euolat: et sic sunt per eos gratia actiones: aut indiget: et sic sunt per eo apitatioes. **Sed ad aliam opinionem facit quod sequitur:** Et tolerabilior sit ipsa vanatio. Ad utramque autem opinionem sunt rationes. Quia autem per sint vanatis suffragia probatur per id quod dicitur super illud **Eccl. xxxij. f.** Cum deducere eum ad infernum: solata sunt etc. **Glo.** Quia ligna quondam fuerunt bona et irrigabantur aqua receperunt solationem quando viderunt principem suum filia sustinere tormenta: sed boni non fuerunt nisi plus fuerunt baptizati: et dicitur quod in hoc acciperunt solationem: multo magis possunt habere eam per suffragia ecclesie. **Ita Luc. xvi. g.** de diuitie quod dicit. Habeo quoniam fructus dicatis ut non veniant in hunc locum tormenta: Ad quid dicebat hoc nisi quod magis affligeret propter aduentum eorum: pena quod poterat augeri: quod cum de peccatis sit ad miserendum quod ad puniendum: multo fortius poterit minui: sed non nisi per suffragia ecclesie. **Ita per tebat refrigerium aquę et non habuit: pena quod inde ei creuit et minui poterat.** **Ita Esa. xliij. e.** Tu autem plectus es de sepulchro tuo. **Ibi Hiero.** Et si angelus aliquando habeat requiem: sed non meritis: propter ergo meritis ecclesie. **Sed ad primum.** **Eccl. xli. a.** Zelus et pretio. **Glo.** In inferno nulla pax: nulla doloris mitigatio. **Ita Aug. xxi.** de ciuitate dei. **xliij. ca.** locutus est autem de angelis malis: et dicit: Denique si de aliquibus ita certa est: intellige ecclesia: ut quod sint isti: vique etiam nosset: quod licet adhuc in hac vita sint constituti: tamen predestinati sunt in ignem eternum ire cum diabolo: ita per eis non oraret quod nec per ipso: sed quod de nullo certa est orat per omnibus: ergo cum certa sit de illis qui in inferno sunt: non debet pro ipsis orare: ergo si orat pro eis male facit: ergo non meretur: nullus enim peccando meretur. **Solo:** Sustinendo quod possint: dicendum quod valde mali dicuntur qui baptizati fide habuerunt: sed ab ea receperunt: vel etiam baptizati quod statim ad annos discretionis venientes heretici facti sunt. Non valde mali sunt: qui sunt in purgatorio et qui in inferno cum mortali in fide tamen informi decesserunt: Valde boni qui iam sunt in paradiso. Ad illud: nulla pax etc. verum est in comparatione penę quam sustinent. **Vel loquitur de baptizatis secundum statum post iudicium.** Ad illud **Aug.** si de aliquibus etc. dicimus quod considerata intentione eius nihil facit ad hoc. **Dicit enim Aug.** Si antiquitus precibus sanctorum liberabantur impii: quia eorum efficacior est oratio: et exauditione dignior: nullum habentium in animo peccatum: cur ergo non orabunt: Etiam statim sequitur illud: Denique si de aliquibus etc. non negat ergo quin pro mitigatione penę possit orare ecclesia et debeat: sed non pro eorum liberatione. Sustinendo autem quod non pro sunt: dicendum ad illud: Solata sunt. i. ad modum consolatorum se habuerunt: sicut quando aliquis videt male tractari aliquem qui eum tractauit: quasi consolationem in hoc habeat: Insultat et sic mihi fecisti: sic et modo tibi fit. Ad aliud **Luc.** Dicendum quoque nam loquitur ibi per synecresim. i. per suppositionem: si possibile esset vellet quod subueniretur eis: et quod alij non inuenirent eum in tormentis: sed ita absorpti sunt a pena quod vellet non possunt. Similiter quod dicit super **Esa.** cum hypotesi intelligendum est. quod dicitur si haberet requiem angelus: tu tamen non haberes. Quod autem dicitur hic: valde mali dicuntur quod decesserunt in mortali: non valde mali in mali qui cum venialibus decesserunt: quod post hanc vitam dimittuntur: sic sumitur malus **Luc. xij. b.** Vos autem cum sitis mali nostis bona dare filiis vestris. Illi quod sunt in purgatorio mali dicuntur propter

proposito mali dicitur ppter pēgā anxietatē: mediocriter mali: qz pēgā
illa media est int pēgā tpaletū z pēgā gehennę. Ad id qz dicit
vt tolerabilior sit ipa dānatō. Dicendū qz quidā decedentes

in charitate pauca venialia secū deferūt z leuia: z hi valde pa
riū: qz statim liberant: si p eis sunt ali
qua suffragia. Alij decedūt cum multis z
grauib: de his dicit qz tolerabilior sit dam
natio. i. pēgā purgatorij: ppter atrocitatē:
et ita sumit hic damnatio p pēgā tpaletū.
Et Luc. xxiij. f. ibi: Nec tu times deum
cū in eadē damnatione sis. Et filij. s. iij.
b. habem? Illud autē qd dicit in suffra
giis: Ne absorbeat eas tartar? z. h. mōt
intelligit de pēgā purgatorij. Pueri qui
si non per se per alios crediderunt. Con
tra: aliqd dicit fieri per alium dupliciter:
ministerium vel auctē: Sed cōstat qz nec sic
nec sic crediderūt pueri baptizati per pa
trinos: quid est ergo qd dicit: Solo: cre
diderunt reputatione: qz eis reputabūt ac
si credidissent. Prout gessit z. Et hoc videt qz nō puniet qz
pro omissione: Et est hoc ptra illos qui dicit qz ommissio est in
pura priuatione actus debiti: sed ipsi dicunt qz gerere est com
mune ad omittē z gerere. Sic Ro. viij. c. Operor z nō ope
ror: partes sūt eius qd est oporor: Frustra g sibi hō post hoc
tēpus permittit: qd sibi in hoc tēpore cōpare neglexit: sed ec
ce aliqd nō peregit pniā: ergo quicqd fiat p eo nō liberabi
tur. Solo: immo talis gessit: qz gerere nō neglexit: sed ipa nō

habuit: vel dicendū qz meruit si fieret pro eo. **a. Sciētes.**
Deest secūda pars in qua redit ad pncipale. ppositū ad cō
mendationē suā: z ostendit quare se cōmendat. Primo vt co
rūbi possit repmēre pseudo pponētes se aplo. Secūdo qm
ppter eoz vilitatē z dei glām: ibi: Siue em mēte. Tercio
qz charitas christi stimulat eū ad hoc: ibi: Charitas em
christi. Et subiungit qre ab ipso et ab oibus sic diligendus.
Prima ratio est: qz mortuus est p oibus: ibi: Quia sūmus
z. Secūda est: qz ipse est deus: z ideo summe diligendus: ibi:
Ita nos et hoc. Tercia: quia oia implet z innouat: ibi:
Si qua g. Quarta: qz deo nos recōciliat: ibi: Dia aut ex
deo. Quinta: qz mysterium nostrę recōciliationis etiā alijs
largitus est: ibi: Quicquid de. Ultimo autē aplo sicut hu
ius mysterij factus: et quasi specialis legatus dñi ex actione
subiūgit: ibi: Obsecram? z. Dicit ergo: **a. Sciētes**
ergo timorē dñi. i. qz caste timēd? sit. **c. Hoib? suade**
mus: vt eum timeant et credāt et sibi pvideant in iudicio. j.
Job. iij. d. Suadebim? corda nra. Apoc. iij. d. Suadeo tibi
emere a me aurum ignitum. **b. Timorē dñi.** Viere. x.
a. Quis non timebit te o rex gentiū. Esa. viij. c. Timore eius
ne timueritis z. dñm exercituum ipm sanctificat: ipse pauor
vestr? et ipse terror vestr. Matth. x. c. Nolite timere z. illi
autē timere qd pōt z. **d. Manifesti.** i. ab ea sum? approba
ti. **e. In sciētis vris manifestos.** i. credo qz approba
tos nos habetis in cordibus vris: licet forte ore non dicatis.
f. Nō iterū cōmēdam? nos. qz deo glām nram: sic nec
prius ad eos. s. iij. a. Incipim? iterū z. **h. Qui i facie.** i.
pseudo qui dicebāt corinthijs: nos electi sum? a magnis apo
stolis: paulus autē a quodā anania: z ita magis credendū ē no
bis qz ei. **g. Gloradi.** s. j. c. Gloria vra sum? sicut z vos
nra. Et. **h. In facie.** i. in legalib? qz sunt exteriora sicut facti
es hois: quasi nō intrāt ad spūalem legis intelligētiā. Vel. i.
in cōspectu hoim vt ab eis laudent. q. d. hypocrite sunt. Eccl.
i. d. Ne fueris hypocrita in cōspectu hoim. **i. Et nō in**
corde. Eccl. xix. d. Est qz nequit se humilitat: interiora autē
eius plena sunt dolo. **k. Siue em:** quasi vt gloriemini de
nobis: cōmēdo: z potestis de me gloriari. **l. Em? sine**
mēte excedimus. i. siue laudamus nos qd credid excessus
mētis: qz infania. **m. Deo est.** i. ad honorē dei quē i hoc
querimus nō nrm. Glo. Dis supbia velut infania habet. n
Sue sobrij: non cōmēdantes nos: sed potius infirmitates
nostras recolētes nobis ad vilitatē nras: vt exemplo nostro

discatis hūiliari: nō alta credere de vobis. Vel sic: Siue mē
te rōnis pteplatione excedim? / sup omia tpaia pteplatione
ascēdim? pdicamus de supnis qz cape nō potestis. Deo qz so
lus cognoscit quę videm? in illo excessu. Siue sobrij sum?

pdicātes qz potestis intelligere. o. **Glo.**
ppter vilitatē vram. De excessu ptem
plationis. Ps. Ibi beniamin adolecētū
lus in mētis excessu. i. paulus qz in adole
scentia conuersionis sue raptus fuit vsqz
ad tertiu celum. j. xij. a. Sobrij. Argu
mentū qz cōtemplati sunt ebrij. Viere.
xxij. a. Fact? sum quasi vir ebrius z qz
hō madidus a vino / a facie dñi a facie san
ctorū dñorū ei? p. **Charitas em chri**
sti. Tercia ratio ppter quā se cōmendat.
Continua. Dico qz totū facio ad vilitatē
vestrā. Et hoc em: qz charitas christi
viget. i. stimulus amoris ipsius quo pun
tus sum: sicut ipse propter nos. Esa. lix.
d. Quē spiritus dñi cogit. i. amor. Ps. i. ps. iis.

Uia mandatorū tuorū cucurri: cū dilatasti cor meum. Sicut
equus calcabit?

a. Sciētes z. Sic plurim. s. ij. d. Quia z ego paul? aplo
sum. Gal. j. a. Nō ab hoibus neqz p hoim. In facie. i. in ex
teriorib?. Facie appellat legalia: Quia qd agim? z. Sup
Exod. xxxij. e. de tunica sacerdotis. Viere. Dia sacerdotis
vocalia debet esse vt veritatē quā mēte cōcipit habitus reso
net: vt qd agat: quicqd loquit de eternis sit: vt i plurib? in
telligat: et qd nō faciat pstrari. Non ab hōe iudicandū. Ro.
xiiij. a. Tu qs es qz iudicas seruū alienū. Glo. Ea qz dubia sūt
qz aīo fiāt in meliorē partē interpretanda sunt. Sz ibi subiūgit
Glo. vt de cibus et alijs indifferētib?. Sed hoc qz aliqd se lau
dat nō est indifferētis: qz dicit: Proverb. xxvij. a. Laudet te alie
nus z nō os tuū: z ita malū est. Solo: quēdā mala sunt in se et
fm se qz nullo fine bono fieri possunt. Mala in se nō fm se ad
dita aliqz circūstātia bñ fieri possūt. Tale est laudare si adda
tur ppter deū bonū sit: z ideo nō subest iudicio hominis. Ve
lut infania habet. Ps. In vanitates z infantias falsas. Tull
us. Omnes stulti infantiunt. In excessu mētis duo. Ex hoc vi
det qz in grēco valeat hoc nomen / extasis / duo verba: sed nō
est verum: sed hoc dicit propter nomina hebreā: quę per plu
ra nomina solent exponi: quia extasis est vnum. Unde: Non
ingratus ei ex quo cepit aliora: quia ei libenter obsequi volu
it alijs pdicando. Sed querit de hoc qd dicit qz nō licet bo
mini loqui: qz qz magis ineffabilia qz trinitas psonarū / z vni
tas essentis: de ipis tamen quotidie loquimur. Solutio. In
effabilia dicuntur eo modo quo vidit ea apostolus: quia nō
posset ea verba eloqui sicut vidit: sed nos de his loquentes p
ea qz transsumunt a creaturis. Cū loquimur: isti sunt angeli. i.
significānt per illos. Job. j. g. Charitas viget. Ex hoc vide
tur qz in omni opere suo mereret ex quo omnia faciebat ex cha
ritate stimulante: quod verū est in omni opere. i. in omni pte
dicatione. Sed vn? sine peccato: quia. j. Job. j. d. Si dixit
mus qz peccatū non habemus z. et quare nisi qz seminaliter
in eo eram? quādo peccauit. Solo. Nō est hęc pccosa causa:
quia seminaliter: sed quia peccatū ab eo contraximus: Et nō
est simile de comestione z hōi: qz nō ppter hoc qz comedit
potentiam comedendi ab eo traximus: z vim gressibilem ha
bemus. Quia si pro omibus mortu? est: Roma. vi. b. Ceteru
stati. i. veteri testamēti. Cesset ergo lex: ex qz christus mortu?
est. Ad idē. Dan. ix. g. In medio hebdomadę deficiet hostia
et sacrificium. Sed fm hoc videt qz petrus peccauit qz po
stea hoc seruauit. Unde Gal. ij. c. Quomō tu iudeus cū sis.
Solutio. Reuera lex cessauit quādo domin? dixit. Job. xix.
f. Consummatū est. Cessauit dico quo ad efficientiam: qz ex
tunc nō dabat grā in circūcisione: nō tamen cessauit qm
ad executionem operū exteriorū quę sine peccato fieri po
terant ppter vitatōnē scandali. Nō paul? circūcidit timothe
um: ne scādalicarent pueri de iudeis: si sup se incircūcisū ha
berent episcopum. Alia causa fuit vt gereret morem aliorum
z sup legis vt

† ps. 67

C

† ps. 118.

Expositio
Bio.

† ps. 39.

Epistole secunde ad Corinthios

8. q. 1. c. in scrip
turis
33. dis. c. v. q. 3

1. p. 13.
Esa. 43. c.
Apocal. 21. b.

1. p. 61.

1. p. 115.

1. p. 9.

equ^o calcarib^o pūct^o currūt: cū dīlatasti p^o charitatē. l. qñ stimu
lo amoris pūxisti me. Aug^o i dialogo ad Orosiū: Si nō nisi
dīlatatū cor habuisset: vīā dñi minime cucurrisset. Qz amor pū
gere possit: patet p illud Lati. vlt. b. Dura sic infern^o emula
tio. Eccl. xxxviii. c. Qui gloriā in faculo amoris stimulo bo
ues coagitat. j. Eldre. iij. c. Cōstitueſt le
uitas vt yrgeret opus dñi. Hoc mō cha
ritas est exactrix operū: nō solum pboz.

Ubi g nō est opus nec charitas: nisi forte
ignorat / quia charitas nunq̄ est ociosa.
Prouer. vlt. d. Cōsiderauit semitas do
mus suę z panē ociosa nō comedit. Dira
biliter yrget cupiditas opa sua. Exod. v.
b. Prefecti operū instabāt dicētes: cōple
te opus vrm quotidie. Exo. xij. e. Arge
bāt egyptij populum exire de terra. a

Mos dico. b. Estimātes: id ē atten
te p̄siderātes: c. **H**oc qm si vn^o. i.
qui solus sine pctō fuit. Juxta illud Ps.
Omēs declinauerūt zc. vsq̄ in vnum zc.

Mortuus est. q. d. bñ vos debet yr
gere charitas christi q̄ ipm coegit mori
p nob. Eph. ij. a. Deus q̄ diues est i mi
sericordia p̄p̄ nīmā charitatē suā q̄ dilexit nos cum essemus
mortui peccatis conuulsicauit nos christo. e. **E**rgo oēs
aliū. f. **M**ortui sūt: p peccatū sicut erat in adā: Aliter nō
esset verū q̄ pro oibus mortuus esset. Nō est mortu^o nisi pro
pter pctā. j. Cor. xv. c. Sicut in adā oēs mortuū zc. Vel sic:
Qm si vnus. i. sufficiens. **M**ortu^o est: sic in Ps. Semel
locutus est deus. i. p̄fecte siue sufficienter. Et Ro. v. d. Sicut
per vnus delictū zc. ita p̄ vnus iusticiā zc. In eodē. c. Sicut
in vnus delicto mors regnauit zc. **M**ortuus p oibus. i.
causa sufficiens ad saluandū oēs: de morte pcti p mortē suam.
Heb. ix. g. Nunc aut̄ semel in p̄summarione seculor̄ ad desti
tutionē pcti zc. Ergo oēs mortui / legalib^o Ro. vii. a. Ita
qz z vos frēs mei mortificati estis legi zc. Vel mortui: p om
nibus q̄tum in eo fuit. Ergo mortui. i. parati debēt esse ad
moriendū p eo. Ps. Quid retribuā dñō zc. g. **E**t et q̄
viuūt: vita grē. b. **I**ā nō sibi viuāt. i. hāc vitā nō mibi
attribuat: qz Osee. xij. c. Ex te p̄ditio tua iſrl: ex me saluatio
tua. Ro. xij. b. Nemo nrm sibi viuūt et nemo sibi moritur.

Sed et ipis mortui ē: vt moriat pec
cato. i. **E**t resurrexit: vt resurgāt in nouitate vitę fm eaz.
Vel operātes. Ro. iij. d. Tradit^o ē p̄p̄ delicta nra zc. Qui
sibi viuūt: vitę naturę. Nō sibi viuunt: q̄rentes p̄p̄as
voluptates corpis. Ro. xij. d. Curam carnis ne feceritis zc.
Et Ro. xij. b. Nemo nostrū sibi viuūt zc. Et hęc est prima
causa p̄pter quā christū diligit. Unde sequit̄ secūda: qz ipe est
deus. m. **I**taqz: qz nullus debet sibi viuere. n. **E**x hoc
amodo: neminē nouim^o. i. approbam^o fm carnē: q̄ lectē
carnis delicias: qd faciūt mali. Ps. Laudat̄ pctōr in deside
rijs suis: z iniquus bñdicat: qz. o. **E**t cognouim^o fm
carnē christū. i. si credidim^o etiā eē mortālē z purū hominē.

Sed nūciā nō nouimus: immo z verū deū z imoz
talē. q. d. debem^o viuere christo fm qd vixit in infirmitate car
nis / multas tribulationes sustinēs: p q̄s ad immortalitē trans
iit: vt et nos ad eandē trāseam^o. Vel sic / **I**taqz: ex q̄ resurre
xit: **N**eminē nouim^o zc. q. d. ita certū sum^o q̄ nō cogitam^o
de mortalitate z corruptione carnis. Similiter sumit caro. j.
Cor. xv. f. Caro z sanguis zc. **E**t si christū fm carnē. i.
mortālē / iam nō imo immortalē. Vel sic / **E**x hoc: post aduē
tū christi. **N**eminē fm carnē nouimus. i. nullū approba
mus q̄ carnales legis ceremonias seruare velit. **E**t si cogno
uim^o christū q̄ eēt p̄missus i lege / scd̄z carnē credētes ipm
eē venturū vt fuaret legalia z fuari p̄ciperet. **S**z nūc post q̄
iā venit nō nouim^o. Vel alit. Scdm carnē. i. carnales
delicias. Joh. xvj. b. Nisi ego abiero paracletus nō veniet.
Si igit̄ christi p̄ntia corpalis impediūt spiritalit̄ p̄solationē
ap̄lor̄: qd p̄ntia diuinitatū / delictarū / dignitatū. Joh. xvj. a.
Cōsolatores onerosi oēs vos. Luc. vi. d. Vē vob diuinitib^o

z. q. **S**i q̄ noua. Tertia cā p̄p̄ quā dīligit eū: qz oīa ino
uat z implet. Et nota qm est nouitas naturę q̄ erit in futuro: z
nouitas grē quā habem^o i p̄nti: z nouitas euāgelicę doctrine.
Ecōuerso: ē vetustas p̄p̄e grē z culpe z legal obſuātie: Et
go p̄ntia: Ex q̄ mortu^o ē: vt moriamur pctō: q. **S**i q̄ crea
tura. i. si aliq̄s bñ. r. **N**oua nouitate
grē. s. **V**etera. i. vetustas culpe. i.
Transierūt. Esa. xliij. c. Ne memineri
tis prior̄ z antiq̄ ne intueamini: ecce ego
facionoua: z nūc orient. v. **E**t ecce no
ua. i. nouitate grē. Vel / vetera. i. vetu
stas mortis transiit iam in spe: postea in
re: **E**t ecce facta sūt omīa noua in
spe: vt per causam mortuam quę est im
mortalitas christi. Apoc. xxi. b. Dors
vltia nō erit neqz luctus zc. quę p̄ma abi
erūt. Vel / vetera. i. legales obſeruātie:
Transierūt: et oīa q̄ ad veterē hoīem p̄
tinent. v. **E**t. i. qz. **N**oua sunt oīa. i.
nouū testamētī: in q̄ p̄tinent oīa q̄ inouāt
hoīem spūaliter. Leuit. xxvj. b. Nouis
superuenientibus vetera p̄ſcientis zc.

Omnia autem. **E**xpolito
blo.
sug legis vt cū quodā honore deferret lex ad tumultū / ne
mala crederet fuisse. Dori pro honore illi. j. Joh. iij. c. Si
christus. j. Pet. iij. a. **C**hristo igit̄. **N**ouitate vitę. Ro. vi. a.
Viuūt virtutib^o p remissionē peccator̄: q̄ remissio peccatorū
est causa q̄re viuūt virtutib^o: q̄ causa virtutū est. Solo. Qndi
ne naturę viuūt quilibet p̄s virtutib^o: q̄ remittant ei peccata:
et sic vita appellat̄ viuificatio: q̄nqz tñ dī exercitiū bonę vitę.
et sic p̄cedit remissio peccator̄. Jacobi. ij. d. Fides sine ope
ribus mortua est. **N**eminē nouimus. i. laudamus viuētem
Ad idē Prouerb. xvj. c. Qui iustificat impiū et qui p̄dnat
iustū abominabilis est vterqz apud deū. Sed nonne pium est
estimare bona de aliquib^o talibus: Solo. Dupliciter cōtingit
laudare impiū: in facto suo z in iudicio p̄prio: qui cū laudat in
q̄tum talis est peccat: sicut adulatores dicunt: Valde bene fa
citis p̄tra rusticos istos: z hñdī. Esa. v. e. Vē qui iustificatis
impiū pro muneribus. Sed Joh. xxvj. a. Absit a me vt ius
tos vos esse dicā: sed in p̄p̄ia cōscientia potest quis iudicare
de talibus: q̄ bona intentione faciunt: z pro amore iusticię:
nisi cōstet ei contrariū. Eccl. xj. a. Non laudes virū in spece
sua: neqz spernas virū in visu suo. Nō quę christi sunt. P̄bñ.
ij. c. Quod faciunt qui quęrunt z ad suā spectant vtilitatem z
honorem mundanū. Et ita securi sumus de p̄mio. Sed nōne
ante resurrectionē spem eandem habebant: constat: et ita secu
ri erant de p̄mio / sicut christo facto immortalī. Solo. Nō est
verū: qz dicit. j. Cor. xv. b. Si christi nō resurrexit: nec nos
resurgemus. Unde modo magis certi sumus. Infirmitas: id ē
iniuriatus: quia si nō eēt infirm^o / ei nō posset fieri iniuria. Cū
exaltaueritis. Joh. vlt. d. et. xij. e. Ego si exaltatus. Pro
pitius illi fuiāt. Eccl. xxi. c. **S**ram fidei iustor̄ zc. Pro eis
passo. j. Pet. iij. a. **C**hristo igit̄ in carne passo. Ita certa
spe meditat̄: sicut Joh. xvij. a. Et solum mibi sup̄est sepul
chrū: igit̄ fere mortuum se considerat qui glorificandū non
ignorat. Vado ad patrē. Joh. xvj. d. et. xx. d. **S**z nōne sem
per erat cum patrē. Solo. i. inuisibilē me exhibeo: sicut pater
meus est inuisibilis. Vel vado quo ad innotescētiā: quia
tam gloriose ascendit: q̄ ex hoc innotuit q̄ erat cum patrē.
Nisi ego abiero: Joh. xvj. b. Sed nōne eius p̄sentia multum
conferebat eis etiam spūaliter: constat q̄ sic. Solo. i. nisi a vo
bis recesserit carnalis intellectus quē de me habetis: non po
testis ita plene capere zc. **E**x hoc tpe gratie neminē nouim^o. i.
approbam^o zc. **E**x hoc videtur q̄ tales non essent in statu sal
uandorum. Contra ipsemet ap̄ls Act. xxi. c. contrarium ob
seruauit. Item patet q̄ conuersi de iudeis ea poterant obſer
uare. Per illud Act. xv. d. Ego iudico nō inquietari zc. Sed
contra Gal. v. a. Si circūcidimini christus nihil vobis prode
rit. Et. iij. b. Conuertimini ad infirma elemēta: id est legalia.
Solo lutto. Quod hic dicitur et Gal. iij. et. v. intelligitur de
ponētib^o spem

